32004R0796

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 796/2004

(2004. gada 21. aprīlis),

ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 [1], un jo īpaši tās 7. panta 1. punktu, 10. panta 3. punktu, 24. panta 2. punktu, 34. panta 2. punktu, 52. panta 2. punktu, 145. panta b), c), d), g), j), k), l), m), n) un p) punktu,

tā kā:

(1) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 ir ieviesta vienreizējo maksājumu shēma, kā arī dažas citas tiešo maksājumu shēmas. Vienlaikus minētajā regulā ir apvienotas vairākas esošās tiešo maksājumu shēmas. Turklāt ar to ievieš principu, saskaņā ar ko tiešajiem maksājumiem lauksaimniekam, kurš neievēro konkrētus nosacījumus sabiedrības, dzīvnieku un augu veselības aizsardzības, vides aizsardzības un dzīvnieku labturības jomā ("savstarpēja atbilstība"), maksājumus samazina vai nepiešķir.

(2) Tiešo maksājumu shēmām, kas pirmo reizi ieviestas, veicot kopējās lauksaimniecības politikas reformu 1992. gadā, un pilnveidotas saskaņā ar "Programmas 2000" pasākumiem, ir piemērota integrēta administrēšanas un kontroles sistēma (še turpmāk — "integrētā sistēma"). Minētā sistēma ir izrādījusies efektīvs un lietderīgs līdzeklis tiešo maksājumu shēmu ieviešanā. Regula (EK) Nr. 1782/2003 pamatojas uz minēto integrēto sistēmu, un ar to šajā sistēmā iekļauj to tiešo maksājumu shēmu, kas ieviesta ar minēto regulu, un savstarpējās atbilstības saistību stingras ievērošanas pārvaldību un kontroli.

(3) Tādēļ ir lietderīgi atcelt Komisijas 2001. gada 11. decembra Regulu (EK) Nr. 2419/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātas normas integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kuras izveidotas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92 [2], un pamatot šo regulu uz principiem, kas noteikti ar Regulu (EK) Nr. 2419/2001.

(4) Skaidrības labad ir lietderīgi paredzēt dažas definīcijas.

(5) Regulā (EK) Nr. 1782/2003 kā savstarpējas atbilstības nosacījumu sastāvdaļa ir paredzētas konkrētas saistības dalībvalstīm, no vienas puses, un atsevišķiem lauksaimniekiem, no otras puses, attiecībā uz pastāvīgo ganību uzturēšanu. Sīki jāizstrādā pastāvīgo ganību un saglabājamās lauksaimniecības zemes attiecības noteikšana un jāparedz atsevišķās lauksaimnieku saistības, kas jāievēro, ja konstatē, ka minētā attiecība mazinās, kaitējot zemei, ko izmanto pastāvīgajām ganībām.

(6) Lai nodrošinātu efektīvu kontroli un novērstu vairāku atbalsta pieteikumu iesniegšanu dažādiem pilnvarotajiem maksātājiem vienā dalībvalstī, dalībvalstīm jāparedz vienota sistēma to lauksaimnieku identitātes reģistrēšanai, kuri iesniedz atbalsta pieteikumus saskaņā ar integrēto sistēmu.

(7) Vajadzīgi sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz lauksaimniecības zemes gabalu identificēšanas sistēmu, kas izmantojama dalībvalstīs saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 20. pantu. Atbilstoši minētajam pantam jāizmanto datorizētā ģeogrāfiskās informācijas sistēma (ĢIS). Jāprecizē, kādā līmenī minētajai sistēmai jādarbojas un cik sīkai informācijai jābūt pieejamai ĢIS.

(8) Turklāt, ieviešot platībatkarīgo maksājumu attiecībā uz riekstiem, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 4. nodaļā, ĢIS ir jāievieš jauns informācijas līmenis. Tomēr ir lietderīgi atbrīvot no šā pienākuma tās dalībvalstis, kurās maksimālā garantētā platība ir 1 500 ha vai mazāk, un tā vietā paredzēt augstāku kontroles līmeni pārbaudēm uz vietas.

[1] OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 21/2004 (OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.).

[2] OV L 327, 12.12.2001., 11. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 118/2004 (OV L 17, 24.1.2004., 7. lpp.).

(9) Lai nodrošinātu Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļā paredzētās vienreizējo maksājumu shēmas pareizu ieviešanu, dalībvalstīs jāizveido identificēšanas un reģistrācijas sistēma, saskaņā ar kuru tiesībām uz maksājumu jābūt izsekojamām un kura, *inter alia*, sniedz iespēju veikt vispārēju pārbaudi attiecībā uz platībām, kas deklarētas vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanai, un katram lauksaimniekam pieejamām tiesībām uz maksājumu, un attiecībā uz dažādajām tiesībām uz maksājumu kā tādām.

(10) Lai īstenotu dažādo savstarpējās atbilstības saistību stingras ievērošanas uzraudzību, ir jāizveido kontroles sistēma un jānosaka attiecīgi sodi. Tādēļ dalībvalstu dažādajām iestādēm jāizplata informācija par atbalsta pieteikumiem, kontrolparaugiem, uz vietas veikto pārbaužu rezultātiem u.c. Jāparedz šādas sistēmas pamatelementi.

(11) Lai sekmētu Kopienas finansiālo interešu aizsardzību, jāparedz, ka maksājumus saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 var veikt vienīgi tad, kad ir pabeigtas pārbaudes attiecībā uz atbilstības kritērijiem.

(12) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 dalībvalstīm ir dota izvēles iespēja attiecībā uz dažu minētajā regulā paredzēto atbalsta shēmu piemērošanu. Tādēļ šajā regulā jāparedz noteikumi administrēšanas un kontroles veikšanai, paturot prātā jebkuru iespējamo izvēles variantu. Noteikumus, kas jānosaka šajā regulā, tādēļ var piemērot tikai tiktāl, ciktāl dalībvalstis ir izdarījušas šādu izvēli.

(13) Lai nodrošinātu efektīvu kontroli, jebkurš platību izmantošanas veids un attiecīgās atbalsta shēmas deklarējamas vienlaikus. Tādēļ jāparedz tāda vienota atbalsta pieteikuma iesniegšana, kurā ietverti visi atbalsta pieteikumi, kas kaut kādā veidā ir saistīti ar platību.

(14) Turklāt vienotā pieteikuma veidlapa jāiesniedz pat tiem lauksaimniekiem, kas nepieprasa nevienu no tiem atbalstiem, uz kuriem attiecas vienotais pieteikums, ja minēto lauksaimnieku rīcībā ir lauksaimniecības zemes.

(15) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 34. panta 2. punktu dalībvalstis pieteikumu iesniegšanai par atbalstu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu nevar noteikt termiņu, kas ir vēlāks par attiecīgā gada 15. maiju. Iekļaujot visus ar platību saistītā atbalsta pieteikumus vienotajā pieteikumā, ir lietderīgi piemērot šo noteikumu arī attiecībā uz visiem pārējiem ar platību saistītā atbalsta pieteikumiem. Somijas un Zviedrijas īpao klimatisko apstākļu dēļ šīm dalībvalstīm, pamatojoties uz minētā punkta otro daļu, jādod iespēja noteikt vēlāku termiņu, kas nav vēlāks par 15. jūniju. Turklāt, izmantojot to pašu juridisko pamatu, jāparedz individuālas atkāpes, ja nākotnē konkrētā gadā tas ir vajadzīgs klimatisko apstākļu dēļ.

(16) Vienotajā pieteikumā lauksaimniekam jādeklarē ne tikai platība, ko viņš izmanto lauksaimniecības vajadzībām, bet arī savas tiesības uz maksājumu. Turklāt kopā ar minēto vienoto pieteikumu jāsniedz informācija, kas attiecas uz kaņepju, cieto kviešu, rīsu, riekstu, enerģijas kultūru, cietes kartupeļu un sēklu audzēšanu.

(17) Lai vienkāršotu pieteikšanās kārtību, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 22. panta 2. punktu šajā ziņā jāparedz, ka dalībvalstis, ciktāl iespējams, nodrošina lauksaimniekus ar iepriekš iespiestu informāciju.

(18) Lai nodrošinātu efektīvu pārraudzību, katrai dalībvalstij turklāt jānosaka minimālā lauksaimniecības zemes gabala platība, ko var deklarēt atbalsta pieteikumā.

(19) Turklāt jāparedz, ka vienotā pieteikuma veidlapā deklarējamas platības, par kurām nepieprasa atbalstu. Atkarībā no izmantošanas veida liela nozīme var būt precīzai informācijai par to, kādēļ daži izmantošanas veidi deklarējami atsevišķi, bet citus veidus var deklarēt vienā pozīcijā. Tomēr, ja dalībvalstis jau saņem šāda veida informāciju, ir pieļaujama atkāpe no minētā noteikuma.

(20) Lai nodrošinātu pēc iespējas lielāku elastību, jāļauj lauksaimniekiem, plānojot platības izmantošanu, grozīt savu vienoto pieteikumu līdz datumiem, kad parasti notiek sēšana, ja ir ievērotas visas dažādajās atbalsta shēmās iekļautās prasības un ja kompetentā iestāde vēl nav informējusi lauksaimnieku par kļūdām vienotajā pieteikumā, kā arī nav paziņojusi par pārbaudi uz vietas, kuras gaitā konstatētas kļūdas saistībā ar pieteikuma grozīto daļu. Pēc pieteikuma grozīšanas jādod iespēja koriģēt attiecīgos iesniedzamos apstiprinošos dokumentus vai līgumus.

(21) Ja dalībvalsts izvēlas piemērot dažādas ganāmpulka atbalsta shēmas, jāizstrādā kopīgi noteikumi attiecībā uz informāciju, kas jāiekļauj ganāmpulka atbalsta pieteikumos.

(22) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 ([1]), paredz, ka liellopu turētājiem jāpaziņo dati par minētajiem dzīvniekiem elektroniskai datu bāzei. Atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1782/2003 138. pantam piemaksas saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem var izmaksāt vienīgi par dzīvniekiem, kas ir pienācīgi identificēti un reģistrēti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000. Attiecībā uz atbalsta shēmu pārvaldību būtisku nozīmi ir ieguvusi arī elektroniskā datu bāze. Tādēļ jādod iespēja lauksaimniekiem, kuri iesniedz pieteikumus saskaņā ar attiecīgajām atbalsta shēmām, savlaicīgi piekļūt attiecīgajai informācijai.

(23) Lai ieviestu vienkāršotu pieteikšanās kārtību, dalībvalstīm jābūt pilnvarotām izmantot elektroniskajā datu bāzē ietverto informāciju, ja minētā elektroniskā datu bāze ir uzticama. Jāparedz dažādas iespējas, kas ļauj dalībvalstīm atbalsta pieteikumu iesniegšanas un pārvaldības vajadzībām izmantot elektroniskajā datu bāzē ietverto informāciju par liellopiem. Tomēr, ja šādas iespējas paredz, ka lauksaimniekam nav atsevišķi jāidentificē liellopi, par kuriem viņš pieprasa piemaksas, skaidri jānosaka, ka visus dzīvniekus, par kuriem var būt tiesības pretendēt uz piemaksu un attiecībā uz kuriem ir konstatēti pārkāpumi saistībā ar atbilstību identificēšanas un reģistrācijas sistēmai, piemērojot sodus, varētu uzskatīt par dzīvniekiem, par kuriem ir pieprasīts atbalsts.

(24) Jāparedz informācija, kas jānorāda, iesniedzot un pamatojot atbalsta pieteikumus par piena ražošanas piemaksu un ar to saistītajiem papildmaksājumiem.

(25) Jāizveido vispārēja sistēma vienkāršotu procedūru ieviešanai attiecībā uz lauksaimnieku un dalībvalstu iestāžu savstarpējo saziņu. Šādā sistēmā jo īpaši jāparedz elektronisko saziņas līdzekļu izmantošanas iespēja. Tomēr jo īpaši jānodrošina, ka šādi pārsūtīti dati ir pilnīgi uzticami un ka šāda kārtība nerada lauksaimnieku savstarpēju diskrimināciju.

(26) Jebkurā laikā jābūt iespējai izdarīt labojumus atbalsta pieteikumos, kuros ir acīmredzamas kļūdas.

(27) Obligāti jāievēro atbalsta pieteikumu iesniegšanas un platībatkarīgā atbalsta pieteikumu un visu apstiprinošo dokumentu, līgumu vai deklarāciju grozīšanas termiņi, lai valstu pārvaldes iestādēm dotu iespēju plānot un pēc tam veikt atbalsta pieteikumu pareizības efektīvas pārbaudes. Tādēļ jāparedz termiņš, līdz kuram var iesniegt novēlotus pieteikumus. Turklāt jāpiemēro samazinājums, lai lauksaimnieki būtu ieinteresēti ievērot noteiktos termiņus.

(28) Lauksaimniekiem jābūt tiesīgiem jebkurā laikā atsaukt savus atbalsta pieteikumus vai to daļas, ja kompetentā iestāde vēl nav informējusi lauksaimnieku par kļūdām atbalsta pieteikumā, kā arī nav paziņojusi par pārbaudi uz vietas, kuras gaitā atklātas kļūdas saistībā ar pieteikuma atsaukto daļu.

(29) Efektīvi jāpārrauga atbilstība to atbalsta shēmu noteikumiem, ko pārvalda, piemērojot integrēto sistēmu. Tādēļ, lai nodrošinātu saskaņotu pārraudzības līmeni visās dalībvalstīs, ir sīki jāizstrādā kritēriji un tehniskās procedūras administratīvo pārbaužu un pārbaužu uz vietas veikšanai attiecībā uz atbilstības kritērijiem, kas noteikti saistībā ar atbalsta shēmām, un attiecībā uz savstarpējas atbilstības saistībām. Turklāt attiecībā uz atbilstības kritēriju ievērošanas pārbaudēm pārbaudes uz vietas parasti jāveic bez brīdinājuma. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis apņemas apvienot dažādās šajā regulā paredzētās pārbaudes.

(30) Jānosaka minimālais to lauksaimnieku skaits, kuri jāpārbauda uz vietas saskaņā ar dažādajām atbalsta shēmām. Ja dalībvalstis izvēlas piemērot dažādas ganāmpulka atbalsta shēmas, attiecībā uz lauksaimniekiem, kuri pieprasa atbalstu saskaņā ar minētajām shēmām, jāparedz integrēta pieeja, pamatojoties uz saimniecībām.

(31) Konstatējot būtiskus pārkāpumus, jāpalielina uz vietas veikto pārbaužu apjoms kārtējā un nākamajā gadā, lai nodrošinātu pieņemamu pārliecinātības līmeni attiecībā uz konkrēto atbalsta pieteikumu pareizību.

(32) Lai nodrošinātu uz vietas veicamo pārbaužu obligāto līmeni, kontrolparaugs jāizraugās, daļēji pamatojoties uz riska analīzi un daļēji izlases veidā. Jāprecizē galvenie faktori, kas jāņem vērā, veicot riska analīzi.

(33) Veicot to lauksaimnieku pārbaudi uz vietas, kuri iesniedz platībatkarīgā atbalsta pieteikumus, nav obligāti jāpārbauda katrs atsevišķs dzīvnieks vai lauksaimniecības zemes gabals. Dažos gadījumos tos var pārbaudīt izlases veidā. Tomēr, ja ir atļauts, izlase jāpaplašina līdz tādam apjomam, kas nodrošina uzticamu un pietiekamu pārliecinātības līmeni. Dažos gadījumos var būt vajadzība izlases veida pārbaudi paplašināt, veicot visaptverošu pārbaudi. Dalībvalstīm jānosaka pārbaudāmā parauga atlases kritēriji.

([1]) OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem Eiropas Savienības dibināšanas līgumos — II pielikums: Saraksts, kas minēts Pievienošanās akta 20. pantā — 6. Lauksaimniecība — B. Tiesību akti veterinārijas un fitosanitārijas jomā — I. Tiesību akti veterinārijas jomā (OV L 236, 23.9.2003., 381. lpp.).

(34) Lai pārbaude uz vietas būtu efektīva, ir svarīgi informēt personālu, kas veic pārbaudes, par šādi pārbaudāmo lauksaimnieku atlases iemesliem. Dalībvalstīm šāda informācija ir jāreģistrē.

(35) Turklāt, lai valsts iestādēm, kā arī visām kompetentajām Kopienas iestādēm būtu iespēja kontrolēt uz vietas veiktās pārbaudes, sīka informācija par pārbaudēm jāuzskaita kontroles ziņojumā. Jādod iespēja lauksaimniekam vai viņa pārstāvim parakstīt ziņojumu. Ja pārbaude notiek, izmantojot attālo uzrādi, dalībvalstīm tomēr jābūt iespējai paredzēt minētās tiesības tikai tajos gadījumos, kad pārbaudē ir konstatēti pārkāpumi. Neatkarīgi no tā, kāda veida pārbaude uz vietas ir veikta, ja konstatēti pārkāpumi, lauksaimniekam jāsaņem ziņojuma kopija.

(36) Platību pārbaudes uz vietas parasti sastāv no divām daļām, no kurām pirmā attiecas uz deklarēto lauksaimniecības zemes gabalu pārbaudēm un mērījumiem, pamatojoties uz grafisko materiālu, aerofotouzņēmumiem utt. Otrā daļa ir zemes gabalu fiziskā pārbaude, lai pārliecinātos par deklarēto lauksaimniecības zemes gabalu faktisko lielumu un atkarībā no attiecīgās atbalsta shēmas pārbaudītu deklarēto kultūraugu un tā kvalitāti. Vajadzības gadījumā jāveic mērījumi. Fizisko pārbaudi laukā var veikt, ņemot paraugus.

(37) Jāparedz sīki izstrādāti noteikumi par platību noteikšanu un izmantojamām mērīšanas metodēm. Ja atbalstu maksā par konkrētu kultūraugu audzēšanu, pieredze liecina, ka saistībā ar to lauksaimniecības zemes gabalu platību noteikšanu, par kuriem ir tiesības pretendēt uz platībatkarīgajiem maksājumiem, ir jādefinē dažu lauku elementu, jo īpaši žogu, grāvju un uzbērumu pieļaujamais platums. Ņemot vērā īpašas vides prasības, ir lietderīgi paredzēt zināmu elastību, nepārsniedzot ierobežojumus, ko ņem vērā, nosakot reģionālās ražas.

(38) Tomēr attiecībā uz platībām, kas deklarētas, lai saņemtu atbalstu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu, jāievēro diferencēta pieeja, ņemot vērā to, ka šādi maksājumi vairs nav saistīti ar pienākumu audzēt kultūras.

(39) Ņemot vērā sēklām paredzētās atbalsta shēmas īpatnības saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 99. pantu, jāizstrādā īpaši pārbaužu noteikumi.

(40) Jāparedz nosacījumi attālās uzrādes izmantošanai pārbaudēs uz vietas un jāparedz fiziskas pārbaudes gadījumos, kad fotointerpretācija nedod skaidru rezultātu.

(41) Regulas (EK) Nr. 1782/2003 52. pantā ir paredzēta tetrahidrokanabinola (THC) satura īpaša pārbaude gadījumos, kad lauksaimnieks audzē kaņepes zemes gabalos, kas deklarēti, lai piemērotu vienreizējo maksājumu shēmu. Šādas pārbaudes sīki jāizstrādā.

(42) Ja dalībvalsts izvēlas piemērot dažādās ganāmpulka atbalsta shēmas un ja saskaņā ar minētajām atbalsta shēmām ir pieprasīts atbalsts, jāprecizē uz vietas veicamo pārbaužu grafiks un obligātais saturs. Lai efektīvi pārbaudītu atbalsta pieteikumos iekļauto deklarāciju un elektroniskajai liellopu datu bāzei sniegto paziņojumu pareizību, ļoti svarīgi ir veikt lielāko daļu šādu pārbaužu uz vietas tad, kad dzīvniekiem vēl jāatrodas saimniecībā saskaņā ar nosacījumu nemainīšanas saistībām.

(43) Ja dalībvalsts izvēlas piemērot dažādās atbalsta shēmas attiecībā uz liellopiem un ja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 138. pantu pienācīga liellopu identificēšanas un reģistrācijas sistēma ir atbalsta piešķiršanas nosacījums, jānodrošina, ka Kopienas atbalstu piešķir tikai par pienācīgi identificētiem un reģistrētiem liellopiem. Šādas pārbaudes jāveic arī attiecībā uz liellopiem, par kuriem vēl nav pieprasīts atbalsts, bet par kuriem turpmāk varētu iesniegt atbalsta pieteikumu, jo vairāku atbalsta shēmu par liellopiem struktūras dēļ par šādiem dzīvniekiem daudzos gadījumos atbalstu pieprasa tikai tad, kad tie jau aizvesti no saimniecības.

(44) Ja dalībvalsts izvēlas piemērot kaušanas piemaksu, jāparedz īpaši nosacījumi attiecībā uz pārbaudēm, kas jāveic lopkautuvēs, lai pārbaudītu, vai ir tiesības pretendēt uz atbalstu par dzīvniekiem, par kuriem atbalsts pieprasīts, un vai informācija elektroniskajā datu bāzē ir pareiza. Dalībvalstīm jābūt pilnvarotām piemērot divus dažādus pamatojumus attiecībā uz lopkautuvju izvēli šādām pārbaudēm.

(45) Šādā gadījumā attiecībā uz kaušanas piemaksu, ko piešķir pēc liellopu eksportēšanas, ir vajadzīgi īpaši noteikumi līdztekus Kopienas pārbaužu noteikumiem, kas attiecas uz eksportu vispār, jo pārbaudes mērķi ir atšķirīgi.

(46) Pārbaužu noteikumi, kas paredzēti saistībā ar ganāmpulka atbalstu, vajadzības gadījumā jāpiemēro arī papildmaksājumiem, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 133. pantu.

(47) Pamatojoties uz Komisijas 2003. gada 23. jūnija Regulu (EK) Nr. 1082/2003, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1760/2000 īstenošanai attiecībā minimālo līmeni pārbaudēm, kas jāveic saskaņā ar liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu ([1]), ir izstrādāti īpaši pārbaužu noteikumi. Ja veic minētajā regulā paredzētās pārbaudes, to rezultāti jāiekļauj kontroles ziņojumā integrētās sistēmas mērķiem.

(48) Attiecībā uz atbalsta pieteikumiem par piena ražošanas piemaksu un ar to saistīto papildmaksājumu galvenie atbilstības kritēriji ir piena daudzums, ko var saražot, ņemot vērā lauksaimniekam pieejamo references daudzumu, un tas, vai lauksaimnieks faktiski ir piena ražotājs. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm jau ir zināms references daudzums. Tādēļ galvenais nosacījums, kura ievērošana jāpārbauda uz vietas, ir tas, vai attiecīgais lauksaimnieks ir piena ražotājs. Šādas pārbaudes var izdarīt, pamatojoties uz lauksaimnieku atskaitēm vai citiem reģistriem.

(49) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 ir ieviestas savstarpējas atbilstības saistības lauksaimniekiem, kuri saņem atbalsta maksājumus saskaņā ar visām tiešo maksājumu shēmām, kas uzskaitītas minētās regulas I pielikumā. Tajā ir paredzēta atbalstu samazinājumu un nepiešķiršanas sistēma, ja minētās saistības nav izpildītas. Minētā sistēma sīki jāizstrādā.

(50) Sīki jāizstrādā jautājums par to, kuras iestādes dalībvalstīs veic savstarpējas atbilstības saistību izpildīšanas pārbaudi.

(51) Atsevišķos gadījumos dalībvalstīm varētu būt lietderīgi veikt savstarpējās atbilstības saistību izpildīšanas administratīvas pārbaudes. Tomēr šādam kontroles mehānismam dalībvalstīs nav jābūt obligātam, kaut arī ir lietderīgi to izmantot pēc attiecīgo valstu ieskatiem.

(52) Jānosaka savstarpējās atbilstības saistību izpildīšanas minimālais kontroles līmenis. Šāds kontroles līmenis jānosaka attiecībā uz 1 % lauksaimnieku, kuri ir katras kontroles institūcijas kompetencē un kuri jāizvēlas, pamatojoties uz attiecīgu riska analīzi. Attiecīgā izlase izdarāma, pamatojoties uz to lauksaimnieku izlasi, kuri izraudzīti atbilstības kritēriju pārbaudei uz vietas, vai no visiem lauksaimniekiem, kuri iesnieguši tiešo maksājumu atbalsta pieteikumus. Pēdējā minētajā gadījumā pieļaujami apakšvarianti.

([1]) OV L 156, 25.6.2003., 9. lpp.

(53) Parasti, ņemot vērā savstarpējas atbilstības saistību atšķirīgās iezīmes, pārbaudēm uz vietas jābūt vērstām uz visām saistībām, kuru izpildi var pārbaudīt konkrētā apmeklējuma laikā. Turklāt attiecībā uz prasībām un standartiem, kuru neievērošanu apmeklējuma laikā nevar skaidri konstatēt, kontrolierim jānosaka gadījumi, par kuriem, ja vajadzīgs, jāveic papildu pārbaudes.

(54) Jāparedz noteikumi sīki izstrādātu un īpašu kontroles ziņojumu izveidošanai. Kontrolieriem, kas specializējušies attiecīgajā jomā, jānorāda visi konstatētie pārkāpumi un arī šādu pārkāpumu smaguma pakāpe, lai pilnvarotais maksātājs varētu noteikt ar tiem saistītos samazinājumus vai attiecīgā gadījumā nolemt nepiešķirt tiešo maksājumu.

(55) Lai efektīvi aizsargātu Kopienas finansiālās intereses, jānosaka atbilstoši pasākumi pārkāpumu un krāpšanas apkarošanai. Jāparedz atsevišķi pasākumi, ja ir konstatēti pārkāpumi saistībā ar atbilstības kritērijiem dažādajām attiecīgajām atbalsta shēmām.

(56) Tomēr Regulā (EK) Nr. 1782/2003 paredzētajai samazinājumu un nepiešķiršanas sistēmai attiecībā uz savstarpējās atbilstības saistībām ir cits mērķis, proti, rosināt lauksaimniekus ievērot jau izveidotos tiesību aktus savstarpējas atbilstības dažādajās jomās.

(57) Samazinājumi un nepiešķiršana jānosaka, ņemot vērā proporcionalitātes principu, un attiecībā uz atbilstības kritērijiem jāņem vērā īpašās problēmas, kas saistītas ar *force majeure* gadījumiem, kā arī ārkārtējiem un dabas apstākļiem. Attiecībā uz savstarpējās atbilstības saistībām samazinājumus un nepiešķiršanu var piemērot tikai tad, ja lauksaimnieks ir rīkojies nolaidīgi vai ļaunprātīgi. Samazinājumiem un nepiešķiršanai ir jānosaka vairākas pakāpes atbilstoši veikto pārkāpumu smagumam, piemērojot pat pilnīgu izslēgšanu no vienas vai vairākām atbalsta shēmām uz noteiktu laika posmu. Attiecībā uz atbilstības kritērijiem jāņem vērā dažādo atbalsta shēmu īpatnības.

(58) Saistībā ar platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem pārkāpumi parasti attiecas uz platību daļām. Tādēļ deklarēšanas pārsniegumu attiecībā uz vienu zemes gabalu var kompensēt ar tās pašas kultūraugu grupas citu zemes gabalu nepietiekamu deklarāciju. Nepārsniedzot konkrētu pielaides robežu, jāparedz, ka atbalsta pieteikumus pielāgo tikai faktiski apstiprinātajai platībai, un samazinājumus sāk piemērot tikai tad, ja attiecīgā robeža ir pārsniegta.

(59) Tādēļ jānosaka platības, kas atbilst vienai kultūraugu grupai. Lai piemērotu vienreizējo maksājumu shēmu, deklarētajām platībām faktiski jāatbilst vienai kultūraugu grupai. Tomēr, lai noteiktu, kuras no saistītajām tiesībām uz maksājumiem ir aktivētas, konstatējot deklarētās platības un apstiprinātās platības nesakritību, jāizstrādā īpaši noteikumi. Turklāt saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 54. panta 6. punktu tiesības uz maksājumiem par atmatā atstāto zemi ir aktivējamas pirms jebkurām citām tiesībām. Šajā ziņā jāparedz noteikumi attiecībā uz divu veidu situācijām. Pirmkārt, platība, kas deklarēta kā atstāta atmatā, lai aktivētu tiesības uz maksājumiem par atmatā atstātu zemi, bet ir atzīta par faktiski neatstātu atmatā, jāatskaita no kopējās platības, kas deklarēta vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas mērķiem kā neapstiprināta platība. Otrkārt, tāpat jārīkojas, ja attiecībā uz platību, kas atbilst tiesībām uz maksājumiem par atmatā atstātu zemi, kuras nav aktivētas, vienlaikus fiktīvi aktivē citas tiesības uz maksājumiem, norādot atbilstošo platību.

(60) Ir vajadzīgi īpaši noteikumi, lai ņemtu vērā saskaņā ar atbalsta shēmām par cietes kartupeļiem un sēklām iesniegto atbalsta pieteikumu īpatnības. Ja dalībvalsts izvēlas piemērot dažādās ganāmpulka atbalsta shēmas, saskaņā ar kurām lauksaimnieki pieprasa atbalstu par ganāmpulku un tādēļ deklarē lopbarības platību, un ja šādu platību deklarēšanas pārsniegums nerada pamatojumu lielākam maksājumam par ganāmpulku, sodi nav jāparedz.

(61) Attiecībā uz ganāmpulka atbalsta pieteikumiem, konstatējot pārkāpumus, tiesības pretendēt uz atbalstu par minētajiem dzīvniekiem tiek zaudētas. Samazinājumi jāparedz, sākot no pirmā dzīvnieka, attiecībā uz kuru konstatēti pārkāpumi, bet neatkarīgi no samazinājuma apjoma gadījumos, kad pārkāpumus konstatē attiecībā uz trīs vai mazāk dzīvniekiem, sodiem jābūt mazāk bargiem. Visos citos gadījumos soda bargums jānosaka, ņemot vērā to dzīvnieku procentuālo daļu, attiecībā kuriem konstatēti pārkāpumi.

(62) Lauksaimniekiem jābūt iespējai aizstāt liellopus un aitas, un kazas saskaņā ar attiecīgās nozares noteikumos pieļautajiem ierobežojumiem. Ja dabas apstākļu dēļ lauksaimnieks nevar izpildīt nozares noteikumos paredzētās nosacījumu nemainīšanas saistības, samazinājumi un nepiešķiršana nav jāpiemēro.

(63) Ja dalībvalsts izvēlas piemērot kaušanas piemaksu, ņemot vērā lopkautuvju nozīmi dažu atbalsta shēmu par liellopiem pareizā darbībā, jāparedz noteikumi arī attiecībā uz tādiem gadījumiem, kad lopkautuves rupjas nolaidības dēl vai ļaunprātīgi izsniedz viltotas apliecības vai deklarācijas.

(64) Attiecībā uz pārkāpumiem saistībā ar papildmaksājumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1782/2003 133. pantā, dalībvalstīm jāparedz sodi, kam jābūt līdzvērtīgiem tiem sodiem, kuri paredzēti saistībā ar platībatkarīgā un ganāmpulka atbalsta shēmām, ja vien tas nav neatbilstoši. Pēdējā minētajā gadījumā dalībvalstis paredz piemērotus līdzvērtīgus sodus.

(65) Samazinājumi un sodi jānosaka attiecībā uz piena ražošanas piemaksu un papildmaksājumiem, ja lauksaimnieks, kurš pieprasa atbalstu, neizpilda savas piena ražošanas saistības.

(66) Attiecībā uz savstarpējas atbilstības saistībām attiecībā uz papildus samazinājumu vai nepiešķiršanas klasifikāciju, ņemot vērā proporcionalitātes principu, jāparedz, ka, sākot no noteikta brīža, vienu un to pašu savstarpējās atbilstības saistību atkārtoti pārkāpumi uzskatāmi par tīšiem pārkāpumiem, iepriekš par to brīdinot attiecīgo lauksaimnieku.

(67) Samazinājumi un nepiešķiršana attiecībā uz atbilstības kritērijiem parasti nav jāpiemēro, ja lauksaimnieks ir iesniedzis faktiski pareizu informāciju vai ja viņš var citādi pierādīt, ka nav vainojams.

(68) Uz lauksaimniekiem, kuri jebkurā laikā paziņo kompetentajām valsts iestādēm par nepareiziem atbalsta pieteikumiem, neatkarīgi no nepareizības iemesla nav jāattiecina samazinājumi vai nepiešķiršana, ja lauksaimnieks nav bijis informēts par kompetentās iestādes nodomu veikt pārbaudi uz vietas un ja minētā iestāde jau nav paziņojusi lauksaimniekam par pārkāpumiem pieteikumā. Tāpat rīkojas, ja elektroniskajā datu bāzē ir nepareizi dati par pieteikumā iekļautajiem liellopiem, attiecībā uz kuriem šādi pārkāpumi rada ne tikai savstarpējās atbilstības saistību neizpildi, bet arī atbilstības kritēriju neievērošanu, un par pieteikumā neiekļautajiem liellopiem, ja šādi pārkāpumi ir būtiski tikai attiecībā uz savstarpējas atbilstības saistībām.

(69) Nelielu summu pārvaldība ir apgrūtinošs uzdevums dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Tādēļ ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm nemaksāt atbalsta summas, kas ir mazākas par konkrētu minimālo ierobežojumu, un neprasīt nepareizi samaksātu summu atlīdzību, ja attiecīgās summas ir minimālas.

(70) Jāparedz īpaši un sīki izstrādāti noteikumi, lai nodrošinātu dažādo samazinājumu vienlīdzīgu piemērošanu viena un tā paša lauksaimnieka vienam vai vairākiem atbalsta pieteikumiem. Šajā regulā paredzētie samazinājumi un nepiešķiršana piemērojama, neierobežojot papildu sodus, kas noteikti saskaņā ar citiem Kopienas vai attiecīgās valsts tiesību aktiem.

(71) Ja lauksaimnieks *force majeure* vai ārkārtēju apstākļu dēļ nevar izpildīt saistības, kas paredzētas saskaņā ar nozares noteikumiem, viņam nav jāzaudē savas tiesības uz atbalsta maksājumu. Jo īpaši jāprecizē, kādus gadījumus kompetentās iestādes var atzīt par ārkārtēju apstākļu gadījumiem.

(72) Lai nodrošinātu labas ticības principa vienotu piemērošanu visā Kopienā, atlīdzinot nepienācīgi samaksātas summas, jāparedz nosacījumi, saskaņā ar kuriem var izmantot minēto principu, neierobežojot rīkošanos ar attiecīgajiem izdevumiem saistībā ar grāmatojumu noskaidrošanu saskaņā ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ([1]).

(73) Jānosaka, kādas ir visu to saimniecību nodošanas sekas, kam piemērojamas konkrētas saistības saskaņā ar tiešo maksājumu shēmām, uz kurām attiecas integrētā sistēma.

(74) Parasti dalībvalstīm jāveic visi papildu pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu šīs regulas pareizu darbību. Vajadzības gadījumā dalībvalstis sniedz cita citai savstarpēju palīdzību.

(75) Komisijai attiecīgā gadījumā jābūt informētai par visiem pasākumiem, ko veic dalībvalstis, lai ieviestu izmaiņas integrētās sistēmas īstenošanā. Lai Komisija varētu efektīvi pārraudzīt integrēto sistēmu, dalībvalstis nosūta tai statistikas datus par konkrētām ikgadējām pārbaudēm. Turklāt dalībvalstīm jāinformē Komisija par visiem pasākumiem, ko tās veic, lai uzturētu zemi, ko izmanto pastāvīgajām ganībām.

(76) Jāizstrādā noteikumi attiecībā uz bāzi to samazinājumu aprēķināšanai, kas piemērojami saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 10. pantā paredzēto modulāciju, turpmāko sadales principu attiecībā uz finanšu resursiem, kas tādējādi kļūst pieejami, kā arī attiecībā uz minētās regulas 12. pantā paredzētās papildu atbalsta summas aprēķināšanu, lai noteiktu normas, kas izmantojamas, lai noteiktu, vai ir sasniegts minētajā pantā norādītais EUR 5 000 limits.

(77) Šo regulu jāsāk piemērot no 2005. gada 1. janvāra. No tās pašas dienas jābūt atceltai Regulai (EK) Nr. 2419/2001. Tomēr attiecībā uz atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem vai piemaksu periodiem, kuri sākas pirms 2005. gada 1. janvāra, minēto regulu turpina piemērot. Jāparedz īpaši noteikumi, lai nodrošinātu, ka samazinājumi, kas piemērojami, ievērojot Regulā (EK) Nr. 2419/2001 paredzētos noteikumus, neizsīkst, pārejot uz minēto jauno režīmu.

(78) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Tiešo maksājumu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I DAĻA

DARBĪBAS JOMA UN VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

Šajā regulā ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi, lai īstenotu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu (še turpmāk — "integrētā sistēma"), kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 II sadaļā. Šī regula neierobežo īpašus noteikumus, kas paredzēti regulās, kuras attiecas uz atsevišķām atbalsta shēmām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1. "Aramzeme" ir zeme, kas apstrādāta augkopībai, un zeme, kas atstāta atmatā, vai zeme, kas uzturēta labā lauksaimnieciskā un ekoloģiskā stāvoklī saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 5. pantu, vai siltumnīcām izmantota zeme, vai zeme, kas pārklāta ar stacionāru vai pārvietojamu pārsegu.

2. "Pastāvīgās ganības" ir zeme, ko izmanto stiebrzāļu vai cita veida zāles lopbarības dabiskai audzēšanai (pašsējā) vai kultivējot (iesējot) un kas nav iekļauta saimniecības augsekas sistēmā piecus gadus vai ilgāk.

3. "Liellopu identificēšanas un reģistrācijas sistēma" ir sistēma liellopu identificēšanai un reģistrācijai, kas ieviesta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1760/2000 ([2]).

4. "Krotālija" ir ausu marķēšana dzīvnieku individuālai identificēšanai, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. panta a) punktā un 4. pantā.

([1]) OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.

([2]) OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

5. "Elektroniska liellopu datu bāze" ir elektroniskā datu bāze, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. panta b) punktā un 5. pantā.

6. "Dzīvnieka pase" ir dzīvnieka pase, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. panta c) punktā un 6. pantā.

7. "Reģistrs" ir uzskaite, ko veic dzīvnieku turētāji attiecīgi saskaņā ar Padomes Direktīvas 92/102/EEK [1] 4. pantu, Padomes Regulas (EK) Nr. 21/2004 [2] 5. pantu vai Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. panta d) punktu un 7. pantu.

8. "Liellopu identificēšanas un reģistrācijas sistēmas elementi" ir elementi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. pantā.

9. "Identifikācijas kods" ir identifikācijas kods, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1760/2000 4. panta 1. punktā.

10. "Pārkāpumi" ir to noteikumu neievērošana, kas attiecas uz konkrētā atbalsta piešķiršanu.

11. "Vienots pieteikums" ir tiešo maksājumu pieprasījums saistībā ar vienreizējo maksājumu shēmu un citām platībatkarīgā atbalsta shēmām, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III un IV sadaļā.

12. "Platībatkarīgā atbalsta shēmas" ir vienreizējo maksājumu shēma un visas atbalsta shēmas, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļā, izņemot shēmas, kas noteiktas minētās sadaļas 7., 11. un 12. nodaļā.

13. "Ganāmpulka atbalsta pieteikums" ir atbalsta maksājuma pieprasījumi saskaņā ar piemaksu shēmu par aitām un kazām un maksājumu shēmu par liellopu gaļu, kā paredzēts attiecīgi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 11. un 12. nodaļā.

14. "Piena ražošanas piemaksas atbalsta pieteikums" ir pieteikums par atbalsta maksājumiem saskaņā ar piena ražošanas piemaksas un papildmaksājuma shēmu, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 7. nodaļā.

15. "Izmantošana" ir platības izmantošana, ņemot vērā kultūraugu veidu vai zemes nosegumu, vai kultūraugu neesamību.

16. "Atbalsta shēmas par liellopiem" ir atbalsta shēmas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 121. pantā.

17. "Atbalsta shēma par aitām un kazām" ir atbalsta shēma, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 111. pantā.

18. "Pieteikumā iekļauti liellopi" ir liellopi, uz kuriem attiecas ganāmpulka atbalsta pieteikums saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem.

19. "Pieteikumā neiekļauti liellopi" ir liellopi, uz kuriem vēl neattiecas ganāmpulka atbalsta pieteikums, bet par kuriem varētu būt tiesības pieprasīt atbalstu saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem.

20. "Nosacījumu nemainīšanas periods" ir laika posms, kurā dzīvniekam, par ko pieprasīts atbalsts, jāatrodas saimniecībā, kā paredzēts šādos noteikumos:

    a) attiecībā uz īpašo piemaksu par vīriešu kārtas liellopiem — 5. un 9. pants Komisijas 1999. gada 28. oktobra Regulā (EK) Nr. 2342/1999, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu gaļas tirgus kopīgo organizāciju attiecībā uz piemaksu shēmām [3];

    b) attiecībā uz piemaksu par zīdītājgovīm — Regulas (EK) Nr. 2342/1999 16. pants;

    c) attiecībā uz kaušanas piemaksu — Regulas (EK) Nr. 2342/1999 37. pants;

    d) attiecībā uz atbalstu, ko maksā par aitām un kazām — 2. panta 3. punkts Komisijas 2001. gada 21. decembra Regulā (EK) Nr. 2550/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 2529/2001 par aitu gaļas un kazu gaļas tirgus kopējo organizāciju attiecībā uz piemaksu sistēmām, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2419/2001 [4].

21. "Dzīvnieku turētājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir atbildīga par dzīvniekiem pastāvīgi vai uz laiku, tai skaitā arī transportēšanas laikā vai tirgū;

22. "Apstiprināta platība" ir platība, attiecībā uz kuru ir ievēroti visi nosacījumi, kas paredzēti noteikumos par atbalsta piešķiršanu; attiecībā uz vienreizējo maksājumu shēmu deklarēto platību var uzskatīt par apstiprinātu tikai tad, ja faktiski ir deklarēts arī atbilstošs tiesību uz maksājumu skaits.

23. "Apstiprināts dzīvnieks" ir dzīvnieks, attiecībā uz kuru ir ievēroti visi nosacījumi, kas paredzēti noteikumos par atbalsta piešķiršanu.

24. "Piemaksu periods" ir laika posms, uz kuru attiecas atbalsta pieteikumi neatkarīgi no to iesniegšanas brīža.

25. "Ģeogrāfiskā informācijas sistēma" ir datorizētās ģeogrāfiskās informācijas sistēmas metodes, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 20. pantā.

---

[1] OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp.
[2] OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.
[3] OV L 281, 4.11.1999., 30. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1473/2003 (OV L 211, 21.8.2003., 12. lpp.).
[4] OV L 341, 22.12.2001., 105. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2307/2003 (OV L 342, 30.12.2003., 11. lpp.).

26. "Bāzes zemes gabals" ir ģeogrāfiski norobežota platība ar īpašu identifikācijas numuru, kas reģistrēts dalībvalsts identifikācijas sistēmas ĢIS, kā norādīts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 18. pantā.

27. "Grafiskais materiāls" ir kartes vai citi dokumenti, ko izmanto ĢIS satura savstarpējai paziņošanai starp atbalsta pieprasītājiem un dalībvalstīm.

28. "Valsts ģeodēziskā sistēma" ir koordinātu atsauces sistēma, kas nodrošina lauksaimniecības zemes gabalu standartizētus mērījumus un īpašu identifikāciju visā attiecīgajā dalībvalstī; ja izmanto atšķirīgas koordinātu sistēmas, tās ir saderīgas katrā dalībvalstī.

29. "Pilnvarotais maksātājs" ir iestādes un organizācijas, kas minētas Padomes Regulas (EK) Nr. 1258/1999 ([1]) 4. pantā.

30. "Savstarpēja atbilstība" ir likumā noteiktās pārvaldības prasības un labi lauksaimniecības un vides apstākļi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 4. un 5. pantu.

31. "Savstarpējas atbilstības jomas" ir likumā noteikto pārvaldības prasību dažādās jomas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 4. panta 1. punkta nozīmē un labi lauksaimniecības un vides apstākļi, kā noteikts minētās regulas IV pielikumā.

32. "Tiesību akts" ir katra no Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III pielikumā uzskaitītajām atsevišķajām direktīvām un regulām; tomēr minētās regulas III pielikuma 6., 7., 8. un 8.a punktā minētā direktīva un regulas ir viens vienots tiesību akts.

33. "Standarts" ir standarti, ko definējušas dalībvalstis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 5. pantu un IV pielikumu.

34. "Prasība" — ja šis termins ir lietots saistībā ar savstarpēju atbilstību, tas nozīmē katru atsevišķo likumā noteikto pārvaldības prasību, kas izriet no visiem Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III pielikumā minētajiem pantiem konkrētajā tiesību aktā un atšķiras pēc būtības no visām pārējām prasībām tajā pašā tiesību aktā.

35. "Neatbilstība" ir jebkāda neatbilstība prasībām un standartiem; šīs regulas 4. pantā noteikto saistību neizpilde arī ir neatbilstība.

36. "Specializētas iestādes" ir valstu kompetentās iestādes, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 25. panta 2. punktu ir atbildīgas par likumā noteikto pārvaldības prasību un labu lauksaimniecības un vides nosacījumu ievērošanu.

37. "Apstiprinātais individuālais references daudzums" ir individuālie references daudzumi, uz kuriem lauksaimniekam ir tiesības.

([1]) OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.

3. pants

Pastāvīgajām ganībām izmantotās zemes uzturēšana dalībvalsts līmenī

1. Neierobežojot izņēmumus, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1782/2003 5. panta 2. punkta trešajā daļā, dalībvalstis, ievērojot minētā punkta pirmo daļu, nodrošina pastāvīgajām ganībām izmantotās zemes un kopējās lauksaimniecības zemes platības attiecības saglabāšanu, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 796/2004 2. panta a) punktā. Minēto pienākumu piemēro valsts vai reģionālā līmenī.

Ja pastāvīgajām ganībām izmantotās zemes apjoms absolūtajā izteiksmē, kas noteikta saskaņā ar 4. punkta a) apakšpunktu, tomēr ir saglabāts, Regulas (EK) Nr. 1782/2003 5. panta 2. punkta pirmajā daļā noteiktās saistības uzskatāmas par izpildītām.

2. Lai piemērotu Regulas (EK) Nr. 1782/2003 5. panta 2. punkta otro daļu, dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētā attiecība nemazinās, kaitējot pastāvīgajām ganībām izmantotajai zemei, par vairāk nekā 10 % salīdzinājumā ar atsauces līmeni 2003. gadam.

3. Šā panta 1. punktā minēto attiecību nosaka katru gadu, pamatojoties uz platībām, ko lauksaimnieki deklarējuši par attiecīgo gadu.

4. Šā panta 2. punktā minēto atsauces līmeni 2003. gadam nosaka šādi:

a) pastāvīgajām ganībām izmantotā zeme ir pastāvīgajām ganībām izmantotā zeme, ko lauksaimnieki deklarējuši 2003. gadā, kopā ar pastāvīgajām ganībām izmantoto zemi, kas deklarēta 2005. gadā saskaņā ar šīs regulas 14. panta 1. punktu un kas nav deklarēta cita veida izmantošanai, izņemot 2003. gadā zālaugu platībai izmantotu zemi, ja vien lauksaimnieks nevar pierādīt, ka šāda zeme nav izmantota pastāvīgajām ganībām 2003. gadā.

Platības, kuras 2005. gadā deklarētas kā pastāvīgajām ganībām izmantota zeme un par kurām 2003. gadā bija tiesības saņemt laukaugu platībatkarīgo maksājumu saskaņā ar 1. panta 3. punktu Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1251/1999, ar ko izveido atbalsta sistēmu noteiktu laukaugu audzētājiem ([2]), neņem vērā.

Zemi, kas 2003. gadā izmantota pastāvīgajām ganībām un kopš 2003. gada ir apmežota vai vēl ir apmežojama saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 5. panta 2. punkta trešo daļu, neņem vērā;

([2]) OV L 160, 26.6.1999., 1. lpp.

b) kopējā lauksaimniecības zemes platība ir kopējā lauksaimniecības zemes platība, ko lauksaimnieki deklarējuši 2005. gadā.

4. pants

Pastāvīgajām ganībām izmantotās zemes uzturēšana individuālā līmenī

1. Ja ir konstatēts, ka šīs regulas 3. panta 1. punktā minētā attiecība samazinās, attiecīgā dalībvalsts valsts vai reģionālā līmenī lauksaimniekiem, kuri pieprasa atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 I pielikumā uzskaitītajām tiešo maksājumu shēmām, nosaka pienākumu nepārveidot pastāvīgajām ganībām izmantojamo zemi bez iepriekšējas atļaujas.

2. Ja ir konstatēts, ka šīs regulas 3. panta 2. punktā minēto pienākumu nevar nodrošināt, attiecīgā dalībvalsts papildus pasākumiem, kas veicami atbilstīgi 1. punktam, valsts vai reģionālā līmenī tiem lauksaimniekiem, kuri pieprasa atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 I pielikumā uzskaitītajām tiešo maksājumu shēmām, nosaka pienākumu atkārtoti pārveidot zemi par pastāvīgajām ganībām izmantojamu zemi to lauksaimnieku vajadzībām, kuru rīcībā ir zeme, kas no pastāvīgajām ganībām izmantojamas zemes ir pārveidota par zemi citām vajadzībām.

Šis pienākums 2005. gadā attiecas uz zemi, kas pārveidota par zemi citām vajadzībām, no dienas, kas noteikta kā termiņš, līdz kuram jāiesniedz platībatkarīgā atbalsta pieteikumi 2003. gadam. No 2006. gada minētais pienākums attiecas uz zemi, kas tādējādi pārveidota citām vajadzībām, sākoties 12 mēnešu laika posmam pirms pēdējās dienas, kas saskaņā ar 11. pantu attiecīgajā dalībvalstī bija vēlākais vienoto pieteikumu iesniegšanas termiņš.

Šādā gadījumā lauksaimnieki minētās platības procentuālu daļu atkārtoti pārveido par pastāvīgajām ganībām izmantojamu zemi vai nosaka šādu platības apjomu par pastāvīgajām ganībām izmantojamu zemi. Minēto procentuālo daļu aprēķina, pamatojoties uz lauksaimnieka pārveidotās platības apjomu un līdzsvara atjaunošanai vajadzīgās platības apjomu.

Tomēr, ja šāda zeme ir nodota pēc tam, kad tā ir pārveidota par zemi citām vajadzībām, šo pienākumu piemēro tikai tad, ja nodošana ir notikusi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Atkāpjoties no 2. panta 2. punkta, platības, kas ir atkārtoti pārveidotas vai noteiktas par pastāvīgajām ganībām izmantojamu zemi, no šādas atkārtotas pārveidošanas vai noteikšanas dienas uzskata par "pastāvīgajām ganībām".

3. Šā panta 1. un 2. punktā noteikto pienākumu tomēr nepiemēro, ja lauksaimnieki ir izveidojuši pastāvīgajām ganībām izmantojamu zemi saskaņā ar programmām, kuras paredzētas Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulā (EEK) Nr. 2078/92 par lauksaimnieciskās ražošanas metodēm, kas atbilst vides aizsardzības un ainavas saglabāšanas prasībām ([1]), un 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai, ar ko groza un atceļ konkrētas regulas ([2]), un Padomes 1994. gada 26. aprīļa Regulā (EK) Nr. 1017/94 par pašlaik laukaugu audzēšanai izmantotās zemes pārveidi par zemi ekstensīvai lopkopībai Portugālē ([3]).

II DAĻA

INTEGRĒTĀ ADMINISTRĒŠANAS UN KONTROLES SISTĒMA

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

5. pants

Lauksaimnieku identifikācija

Neierobežojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 22. panta 3. punktu, vienotā sistēma katra lauksaimnieka identitātes reģistrēšanai, kas paredzēta minētās regulas 18. panta 1. punkta f) apakšpunktā, nodrošina īpašu identifikāciju attiecībā uz visiem atbalsta pieteikumiem, kurus iesniedzis viens un tas pats lauksaimnieks.

6. pants

Lauksaimniecības zemes gabalu identifikācija

1. Regulas (EK) Nr. 1782/2003 20. pantā minētā lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēma darbojas bāzes zemes gabalu, piemēram, kadastrālo zemes gabalu vai lauksaimniecības kultūraugu platības līmenī, kas nodrošina katra bāzes zemes gabala īpašu identifikāciju.

Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka lauksaimniecības zemes gabalu identifikācija ir uzticama, un jo īpaši pieprasa, lai vienotajam pieteikumam būtu pievienota sīka informācija vai dokumenti, kurus norādījusi kompetentā iestāde un kuri dod iespēju noteikt katra lauksaimniecībā izmantojamā zemes gabala atrašanās vietu un šādu gabalu izmērīt. ĢIS darbojas, pamatojoties uz valsts ģeodēzisko sistēmu.

2. Dalībvalsts nodrošina, ka attiecībā uz vismaz 75 % no bāzes zemes gabaliem, uz kuriem attiecas atbalsta pieteikumi, vismaz par 90 % no attiecīgās platības ir tiesības saņemt atbalstu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu. Novērtējumu veic katru gadu, izmantojot atbilstošas statistikas metodes.

3. Attiecībā uz platībatkarīgo maksājumu par riekstiem, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 4. nodaļā, dalībvalstis, kurām minētās regulas 84. panta 3. punktā noteiktā valstij garantētā platība pārsniedz 1 500 ha, no 2006. gada 1. janvāra ievieš ĢIS informācijas papildu līmeni attiecībā uz koku skaitu vienā zemes gabalā, to veidu, izvietojumu un augļu dārza platības aprēķinu.

([1]) OV L 215, 30/7/1992, 85. lpp.
([2]) OV L 160, 26/06/1999, 80. lpp.
([3]) OV L 112, 3.5.1994., 2. lpp.

7. pants

Tiesību uz maksājumu identifikācija un reģistrācija

1. Regulas (EK) Nr. 1782/2003 21. pantā paredzētā tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēma ir elektronisks reģistrs dalībvalsts līmenī un jo īpaši attiecībā uz šīs regulas 24. pantā paredzētajām vispārējām pārbaudēm tā nodrošina tiesību uz maksājumiem efektīvu izsekojamību, īpaši attiecībā uz šādiem elementiem:

a) tiesību subjekts;

b) vērtība;

c) noteikšanas diena;

d) pēdējās aktivēšanas datums;

e) izcelsme, jo īpaši attiecībā uz to piešķiršanu, sākotnējo vai valsts rezervi, pirkšanu, nomu, mantošanu;

f) tiesību uz maksājumu veids, jo īpaši tiesības uz maksājumu par atmatā atstātu zemi, tiesības, uz kurām attiecas īpaši nosacījumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 48. pantu, un tiesības ar pilnvarojumu saskaņā ar minētās regulas 60. pantu;

g) attiecīgā gadījumā — reģionāli ierobežojumi.

2. Dalībvalstis, kurās ir vairāki pilnvarotie maksātāji, var nolemt izmantot elektronisko reģistru pilnvaroto maksātāju līmenī. Šādā gadījumā attiecīgā dalībvalsts nodrošina dažādo reģistru savstarpēju saderību.

8. pants

Vispārējie principi attiecībā uz lauksaimniecības zemes gabaliem

1. Zemes gabals, kurā aug koki, uzskatāms par lauksaimniecības zemes gabalu platībatkarīgā atbalsta shēmu piemērošanai, ja Regulas (EK) Nr. 1782/2003 51. pantā minēto lauksaimniecisko darbību vai attiecīgā gadījumā paredzēto ražošanu var veikt līdzīgi kā zemes gabalos tajā pašā platībā, kuros nav koku.

2. Attiecībā uz lopbarības platību,

a) ja lopbarības platību izmanto kopīgi, kompetentās iestādes to nosacīti sadala atsevišķiem lauksaimniekiem proporcionāli viņu tiesībām izmantot minēto zemi vai tam, cik daudz viņi to izmanto;

b) lai piemērotu Regulas (EK) Nr. 1782/2003 131. pantu, visām lopbarības platībām jābūt pieejamām dzīvnieku audzēšanai vismaz septiņus mēnešus, sākot no dienas, kas jānosaka attiecīgajai dalībvalstij un kam jābūt laika posmā no 1. janvāra līdz 31. martam;

c) lai piemērotu Regulas (EK) Nr. 1782/2003 131. pantu, ja lopbarības platība neatrodas tajā dalībvalstī, kurā ir lauksaimnieka galvenā darbības vieta, minēto platību pēc lauksaimnieka lūguma uzskata par lauksaimnieka saimniecības daļu, ja lopbarības platība atrodas tiešā saimniecības tuvumā un ja attiecīgā lauksaimnieka visas izmantotās lauksaimniecības zemes lielākā daļa atrodas tajā dalībvalstī, kurā ir lauksaimnieka galvenā darbības vieta.

9. pants

Savstarpējas atbilstības kontroles sistēma

Dalībvalstis izveido sistēmu, kas nodrošina savstarpējas atbilstības efektīvu kontroli. Minētā sistēma saskaņā ar šīs regulas III sadaļas III nodaļu jo īpaši paredz:

a) ja kompetentā kontroles iestāde nav pilnvarotais maksātājs, vajadzīgās informācijas par lauksaimniekiem, kuri pieprasa tiešos maksājumus, nodošanu no pilnvarotā maksātāja specializētajām kontroles iestādēm un/vai attiecīgā gadījumā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 23. panta 3. punktā minētās koordinējošās iestādes starpniecību;

b) metodes, kas izmantojamas kontrolparaugu atlasē;

c) norādes par veicamo pārbaužu veidu un apjomu;

d) kontroles ziņojumus, kuros jo īpaši ietverta konstatētā neatbilstība un tās nopietnības, apjoma, pastāvības un atkārtošanās novērtējums;

e) ja kompetentā kontroles iestāde nav pilnvarotais maksātājs, kontroles ziņojumu nodošanu no specializētajām kontroles iestādēm pilnvarotajam maksātājam vai Regulas (EK) Nr. 1782/2003 23. panta 3. punktā minētajai koordinējošajai iestādei, vai abām minētajām institūcijām;

f) samazināšanas un nepiešķiršanas sistēmas piemērošanu, ko īsteno pilnvarotais maksātājs.

Turklāt dalībvalstis var paredzēt procedūru, saskaņā ar kuru lauksaimnieks norāda pilnvarotajam maksātājam faktorus, kas vajadzīgi, lai noteiktu viņam piemērojamās prasības un standartus.

10. pants

Atbalsta maksājums

1. Neierobežojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 28. panta 2. punktā paredzēto laika posmu vai noteikumus, kas paredz avansa maksājumus saskaņā ar minētā panta 3. punktu, tiešos maksājumus, uz kuriem attiecas šī regula, neveic, pirms nav pabeigtas atbilstības kritēriju pārbaudes, kas saskaņā ar šo regulu jāveic attiecīgajai dalībvalstij.

2. Attiecībā uz šīs regulas III sadaļas III nodaļā noteiktajām savstarpējās atbilstības pārbaudēm, ja šādas pārbaudes nav iespējams pabeigt līdz maksājumam, visus nepamatotos maksājumus iekasē atpakaļ atbilstīgi šīs regulas 73. pantam.

II SADAĻA

ATBALSTA PIETEIKUMI

I NODAĻA

VIENOTAIS PIETEIKUMS

11. pants

Vienotā pieteikuma iesniegšanas termiņš

1. Lauksaimnieks, kurš pieprasa atbalstu saskaņā ar kādu no platībatkarīgā atbalsta shēmām, var iesniegt tikai vienu vienotu pieteikumu gadā.

Lauksaimnieks, kurš nepieprasa atbalstu saskaņā ar kādu no platībatkarīgā atbalsta shēmām, bet pieprasa atbalstu saskaņā ar citu atbalsta shēmu, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 I pielikumā, ja viņa rīcībā ir lauksaimniecības zemes, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 796/2004 2. panta a) punktā, iesniedz vienotā pieteikuma veidlapu, kurā uzskaita minētās zemes saskaņā ar 14. pantu. Dalībvalstis tomēr var atbrīvot lauksaimniekus no šā pienākuma, ja attiecīgo informāciju dara pieejamu kompetentajām iestādēm, izmantojot citas administrēšanas un kontroles sistēmas, kas nodrošina atbilstību integrētajai sistēmai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 26. pantu.

2. Vienoto pieteikumu iesniedz līdz datumam, kas jānosaka dalībvalstij, bet ne vēlāk kā 15. maijā. Somija un Zviedrija tomēr var noteikt vēlāku datumu, bet ne vēlāku kā 15. jūnijs.

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. panta 2. punktā minēto procedūru var atļaut šā punkta pirmajā daļā minētos datumus atlikt uz vēlāku laiku dažās zonās, kurās ārkārtēju klimatisko apstākļu dēļ parastie termiņi nav piemērojami.

Nosakot minēto datumu, dalībvalstis ņem vērā laika posmu, kas vajadzīgs, lai visas attiecīgās ziņas būtu pieejamas pareizai atbalsta administratīvajai un finanšu vadībai, un nodrošina faktisko pārbaužu plānošanu, jo īpaši ņemot vērā datumu, kas jānosaka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 44. panta 3. punktu.

3. Ja par vienu un to pašu lauksaimnieku par to atbalsta shēmu pārvaldību, saistībā ar kurām jāiesniedz vienotais pieteikums, ir atbildīgi vairāki pilnvarotie maksātāji, attiecīgā dalībvalsts veic attiecīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šajā pantā paredzēto informāciju dara pieejamu visiem iesaistītajiem pilnvarotajiem maksātājiem.

12. pants

Vienotā pieteikuma saturs

1. Vienotajā pieteikumā ietver visu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu tiesības pretendēt uz atbalstu, jo īpaši:

a) lauksaimnieka identitāti;

b) attiecīgā atbalsta shēmu vai shēmas;

c) tiesību uz maksājumu identifikāciju saskaņā ar identificēšanas un reģistrācijas sistēmu, kas paredzēta 7. pantā vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanai, to iedalot pēc tiesībām uz maksājumu par atmatā atstātu zemi un pārējām tiesībām;

d) sīku informāciju, kas sniedz iespēju identificēt visus lauksaimniecības zemes gabalus saimniecībā, to platību, kas izteikta hektāros līdz divām decimāldaļām, atrašanās vietu un attiecīgā gadījumā izmantošanas veidu, kā arī to, vai lauksaimniecības zemes gabalu apūdeņo;

e) lauksaimnieka paziņojumu par to, ka viņam ir zināmi visi nosacījumi, kas attiecas uz attiecīgo atbalsta shēmu.

2. Lai identificētu 1. panta c) punktā minētās tiesības uz maksājumu, iepriekš iespiestajās veidlapās, ko lauksaimniekiem izplata saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 22. panta 2. punktu, norāda tiesību uz maksājumu identifikāciju saskaņā ar 7. pantā paredzēto identificēšanas un reģistrācijas sistēmu, to iedalot pēc tiesībām uz maksājumu par atmatā atstātu zemi un pārējām tiesībām.

Iesniedzot pieteikuma veidlapu, lauksaimnieks izlabo iepriekš iespiesto veidlapu, ja radušies kādi grozījumi, jo īpaši ja veikta tiesību uz maksājumu nodošana saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 46. pantu.

Lauksaimnieks atsevišķi deklarē platību, uz kuru pamatojas tiesības uz maksājumu par atmatā atstātu zemi, un platību, uz kuru pamatojas pārējās tiesības uz maksājumu. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 54. panta 6. punktu lauksaimnieks pieprasa tiesības uz maksājumu par atmatā atstātu zemi pirms visām citām tiesībām uz maksājumu. Tādēļ lauksaimnieks deklarē atmatā atstāšanai paredzēto platību atbilstoši savu tiesību skaitam attiecībā uz maksājumu par atmatā atstātu zemi, ja viņa rīcībā ir pietiekams apjoms platības, par kuru var pretendēt uz atbalstu. Ja platība, par kuru var pretendēt uz atbalstu, ir mazāka par tiesību uz maksājumu par atmatā atstātu zemi skaitu, lauksaimnieks var pieprasīt tiesību skaitu attiecībā uz maksājumu par atmatā atstātu zemi atbilstoši viņa rīcībā esošās platības apjomam.

3. Lai identificētu visus lauksaimniecības zemes gabalus saimniecībā, kā minēts 1. punkta d) apakšpunktā, iepriekš iespiestajās veidlapās, ko lauksaimniekiem izplata saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 22. panta 2. punktu, norāda maksimālo platību, par kuru ir tiesības pieprasīt atbalstu, katrā bāzes zemes gabalā vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanai. Turklāt grafiskajā materiālā, ko lauksaimnieks saņem saskaņā ar to pašu punktu, norāda bāzes zemes gabalu robežas un to īpašo identifikācijas numuru, un lauksaimnieks atzīmē katra lauksaimniecības zemes gabala atrašanās vietu. Iesniedzot pieteikuma veidlapu, lauksaimnieks turklāt izlabo iepriekš iespiesto veidlapu, ja radušies grozījumi.

13. pants

Īpašas prasības attiecībā uz vienoto pieteikumu

1. Ja atbalsta pieteikumā par laukaugu platībatkarīgā atbalsta maksājumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10. nodaļu ir iekļauta deklarācija par šķiedras linu un kaņepju audzēšanu atbilstīgi minētās regulas 106. pantam, iesniedz oficiālās etiķetes, ko izmanto uz sēklu iepakojumiem saskaņā ar Padomes Direktīvu 2002/57/EK [1] un jo īpaši tās 12. pantu, vai attiecībā uz šķiedras liniem iesniedz citus dokumentus, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par līdzvērtīgiem, ieskaitot minētās direktīvas 19. pantā paredzēto apliecinājumu.

Ja sēja notiek pēc vienotā pieteikuma iesniegšanas termiņa beigām, minētās etiķetes vai dokumentus iesniedz vēlākais līdz 30. jūnijam.

Ja šķiedras kaņepju sēklu etiķetes jāiesniedz arī citās valsts iestādēs, dalībvalstis var paredzēt, ka minētās etiķetes pēc to iesniegšanas ir atdodamas atpakaļ lauksaimniekam.

Attiecībā uz šķiedras kaņepēm iesniedz visu informāciju, kas vajadzīga ar kaņepēm apsēto zemes gabalu identifikācijai, norādot katru iesēto kaņepju šķirni.

Minētajā gadījumā, kā arī tad, ja lauksaimnieks ir paredzējis audzēt kaņepes saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 52. pantu, vienotajā pieteikumā iekļauj:

a) minētās regulas 52. un 106. pantā minēto līguma vai saistību kopiju, ja vien dalībvalsts nav noteikusi, ka attiecīgo kopiju var iesniegt vēlāk, bet ne vēlāk kā 15. septembrī;

b) minētas regulas 52. pantā minētajā gadījumā — norādi par izlietoto sēklu daudzumiem (kg/ha);

c) oficiālās etiķetes, kas izmantotas uz sēklu iepakojumiem saskaņā ar Direktīvu 2002/57/EK un jo īpaši tās 12. pantu; ja sēja notiek pēc vienotā pieteikuma iesniegšanas termiņa beigām, minētās etiķetes vai dokumentus tomēr iesniedz vēlākais līdz 30. jūnijam; ja etiķetes jāiesniedz arī citām valsts iestādēm, dalībvalstis var paredzēt, ka minētās etiķetes pēc to iesniegšanas saskaņā ar šo punktu ir atdodamas atpakaļ lauksaimniekam.

2. Attiecībā uz atmatā atstātu zemi, kas izmantota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 55. panta b) punktu vai minētās regulas 107. panta 3. punkta pirmo ievilkumu, vienotajā pieteikumā iekļauj pierādījumus, kas vajadzīgi saskaņā ar spēkā esošajiem nozaru noteikumiem.

3. Pieprasot atbalstu saistībā ar īpašo kvalitātes piemaksu par cietajiem kviešiem, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas I nodaļā, un minētās regulas 105. pantā paredzēto piemaksu par cietajiem kviešiem un īpašo atbalstu, vienotajā pieteikumā, ievērojot noteikumus, kas jānosaka attiecīgajai dalībvalstij, iekļauj pierādījumu par cieto kviešu sertificētu sēklu minimālā daudzuma izmantošanu.

4. Pieprasot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 3. nodaļā paredzēto kultūratkarīgo maksājumu par rīsiem, vienotajā pieteikumā iekļauj iesēto rīsu šķirnes specifikāciju un attiecīgo zemes gabalu identifikāciju.

5. Pieprasot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 4. nodaļā paredzēto platībatkarīgo maksājumu par riekstiem, vienotajā pieteikumā norāda koku skaitu, to izvietojumu un veidu.

6. Iesniedzot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 5. nodaļā paredzēto atbalsta pieteikumu par enerģijas kultūrām, vienotajā pieteikumā iekļauj tā līguma kopiju, ko pieteikuma iesniedzējs noslēdzis ar pirmo pārstrādātāju, ievērojot Regulas (EK) Nr. 2237/2003 35. pantu.

7. Pieprasot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 6. nodaļā paredzēto atbalstu par cietes kartupeļiem, vienotajā pieteikumā iekļauj audzēšanas līguma kopiju; dalībvalstis var noteikt, ka minēto kopiju tomēr var iesniegt vēlāk, bet ne vēlāk kā 30. jūnijā.

[1] OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp.

8. Pieprasot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 9. nodaļā paredzēto atbalstu par sēklām, vienotajā pieteikumā iekļauj:

a) audzēšanas līguma vai audzēšanas deklarācijas kopiju; dalībvalstis var noteikt, ka minēto kopiju tomēr var iesniegt vēlāk, bet ne vēlāk kā 15. septembrī,

b) norādi par katrā zemes gabalā iesēto sēklu sugām,

c) norādi par saražoto sertificēto sēklu daudzumu, kas izteikts centneros līdz vienai zīmei aiz komata; dalībvalstis var noteikt, ka minēto informāciju tomēr var iesniegt vēlāk, bet ne vēlāk kā 15. jūnijā gadā, kas ir pēc ražas gada,

d) to apstiprinošo dokumentu kopiju, kuros apliecināts, ka minēto sēklu daudzumi ir oficiāli sertificēti; dalībvalstis var noteikt, ka minēto informāciju tomēr var iesniegt vēlāk, bet ne vēlāk kā 31. maijā gadā, kas ir pēc ražas gada.

14. pants

Vispārēji noteikumi par vienoto pieteikumu un deklarācijām saistībā ar platības konkrētu izmantošanu

1. Regulas (EK) Nr. 1782/2003 5. panta 2. punktā un 51. pantā minētā zemes izmantošana un minētās regulas V pielikumā uzskaitītie zemes izmantošanas veidi, kā arī platības, ko izmanto šķiedras linu audzēšanai, ja tās nav jādeklarē saskaņā ar šīs regulas 13. pantu, deklarē vienotā pieteikuma veidlapas atsevišķā pozīcijā.

Platības, ko neizmanto Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III un IV sadaļā paredzēto atbalsta shēmu piemērošanai, un platības, kas nav uzskaitītas minētās regulas V pielikumā, deklarē vienā vai vairākās "Izmantošana citām vajadzībām" pozīcijās.

Dalībvalstis var noteikt, ka šā punkta pirmo un otro daļu nepiemēro, ja attiecīgā informācija ir darīta zināma kompetentajām iestādēm, izmantojot citas administrēšanas un kontroles sistēmas, kas nodrošina saderību ar integrēto sistēmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 26. pantu.

2. Vienreizējo maksājumu shēmas pirmajā piemērošanas gadā dalībvalstis var atkāpties no 12. un 13. panta noteikumiem, ja tiesības uz maksājumu vēl nav galīgi noteiktas pēdējā dienā, kas noteikta vienotā pieteikuma iesniegšanai.

3. Dalībvalstis var nolemt, ka vienotais pieteikums attiecas uz visiem atbalsta pieteikumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļu. Šādā gadījumā šīs sadaļas II un III nodaļu piemēro *mutatis mutandis* konkrētajām prasībām, kas noteiktas, ņemot vērā atbalsta pieteikumu saskaņā ar minētajām shēmām.

4. Katra dalībvalsts nosaka lauksaimniecības zemes gabalu minimālo lielumu, par kuru var iesniegt pieteikumu. Minimālais lielums tomēr nedrīkst pārsniegt 0,3 ha.

15. pants

Vienoto pieteikumu grozījumi

1. Beidzoties vienotā pieteikuma iesniegšanas termiņam, atsevišķus lauksaimniecības zemes gabalus, kas vēl nav deklarēti vienotajā pieteikumā platībatkarīgā atbalsta shēmu piemērošanai, attiecīgā gadījumā pievienojot attiecīgās tiesības uz maksājumu, var papildus ierakstīt vienotajā pieteikumā, ja ir ievērotas saskaņā ar attiecīgajām atbalsta shēmām noteiktās prasības.

Izmaiņas, kas attiecas uz atbalsta shēmu saistībā ar vienotajā pieteikumā jau deklarētajiem atsevišķajiem lauksaimniecības zemes gabaliem vai to izmantošanu, var izdarīt saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem.

Ja pirmajā un otrajā daļā minētie grozījumi attiecas uz iesniedzamajiem apstiprinošajiem dokumentiem vai līgumiem, ir atļauti arī šādu dokumentu vai līgumu attiecīgi grozījumi.

2. Neierobežojot termiņus, ko Somija un Zviedrija ir noteikusi vienoto pieteikumu iesniegšanai saskaņā ar 11. panta 2. punkta pirmo daļu, grozījumus saskaņā ar šā panta 1. punktu rakstiski dara zināmus kompetentajai iestādei vēlākais līdz attiecīgā kalendārā gada 31. maijam, bet attiecībā uz Somiju un Zviedriju līdz 15. jūnijam.

3. Ja kompetentā iestāde jau ir informējusi lauksaimnieku par pārkāpumiem vienotajā pieteikumā vai ja tā ir paziņojusi lauksaimniekam par nodomu veikt pārbaudi uz vietas, un ja šajā pārbaudē uz vietas atklāj pārkāpumus, attiecībā uz tiem lauksaimniecības zemes gabaliem, saistībā ar kuriem ir konstatēti pārkāpumi, grozījumi saskaņā ar 1. punktu nav atļauti.

II NODAĻA

GANĀMPULKA ATBALSTA PIETEIKUMI

16. pants

Prasības, kas attiecas uz ganāmpulka atbalsta pieteikumiem

1. Ganāmpulka atbalsta pieteikumā iekļauj visu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu tiesības pretendēt uz atbalstu, un jo īpaši:

a) lauksaimnieka identitāti;

b) norādi uz vienoto pieteikumu, ja tas jau ir iesniegts;

c) to katra veida dzīvnieku skaitu, par kuriem ir iesniegts pieteikums par atbalstu, un attiecībā uz liellopiem norāda dzīvnieku identifikācijas kodu;

d) attiecīgā gadījumā iekļauj lauksaimnieka apņemšanos audzēt c) apakšpunktā minētos dzīvniekus savā saimniecībā nosacījumu nemainīšanas periodā un informāciju par atrašanās vietu vai vietām, kur dzīvniekus turēs, ieskaitot attiecīgo nosacījumu nemainīšanas periodu vai periodus;

e) attiecīgā gadījumā iekļauj individuālo ierobežojumu vai individuālo maksimālo robežu attiecībā uz attiecīgajiem dzīvniekiem;

f) attiecīgā gadījumā iekļauj individuālo piena references daudzumu, kas lauksaimniekam pieejams attiecīgā kalendāra gada 31. martā vai, ja attiecīgā dalībvalsts nolemj izmantot Regulas (EK) Nr. 2342/1999 44.a pantā paredzēto atkāpi, 1. aprīlī; ja šis daudzums pieteikuma iesniegšanas dienā nav zināms, to pēc iespējas drīz paziņo kompetentajai iestādei;

g) lauksaimnieka paziņojumu par to, ka viņam ir zināmi visi nosacījumi, kas attiecas uz attiecīgo atbalstu.

Ja nosacījumu nemainīšanas periodā dzīvnieku pārved uz citu vietu, lauksaimnieks par to iepriekš rakstiski paziņo kompetentajai iestādei.

2. Dalībvalstis katram dzīvnieku turētājam nodrošina tiesības bez ierobežojumiem, pieņemamā termiņā un bez pārliekas kavēšanās iegūt no kompetentās iestādes informāciju par elektroniskajā liellopu datu bāzē iekļautajiem datiem, kas attiecas uz viņu un viņa audzētajiem dzīvniekiem. Iesniedzot atbalsta pieteikumu, lauksaimnieks apliecina, ka minētie dati ir pareizi un pilnīgi, vai arī viņš izlabo nepareizos datus vai pievieno iztrūkstošos datus.

3. Dalībvalsts var nolemt, ka daļa informācijas, kas minēta 1. punktā, nav jāiekļauj atbalsta pieteikumā, ja minētā informācija jau darīta zināma kompetentajai iestādei.

Dalībvalstis var ieviest kārtību, kādā datus no elektroniskās liellopu datu bāzes var izmantot atbalsta pieteikumā, ja attiecīgā elektroniskā datu bāze nodrošina tādu pārliecinātības un īstenošanas līmeni, kāds vajadzīgs attiecīgo atbalsta shēmu pareizai pārvaldībai. Šāda kārtība var ietvert sistēmu, saskaņā ar kuru lauksaimnieks var pieprasīt atbalstu par visiem dzīvniekiem, par kuriem dienā, kas jānosaka dalībvalstij, var pretendēt uz atbalstu, pamatojoties uz elektroniskajā liellopu datu bāzē iekļautajiem datiem. Šādā gadījumā dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka:

a) saskaņā ar konkrētajai atbalsta shēmai piemērojamiem noteikumiem attiecīgo nosacījumu nemainīšanas periodu sākuma un beigu datums ir skaidri noteikts un darīts zināms lauksaimniekam,

b) lauksaimniekam ir zināms, ka visus dzīvniekus, attiecībā uz kuriem konstatē nepareizu identifikāciju vai reģistrāciju liellopu identificēšanas un reģistrācijas sistēmā, uzskata par dzīvniekiem, attiecībā uz kuriem ir konstatēti pārkāpumi, kas minēti 59. pantā.

Attiecībā uz piemaksu par zīdītājgovīm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 125. pantu pārkāpumus, kas konstatēti saistībā ar liellopu identificēšanas un reģistrācijas sistēmu, proporcionāli attiecina uz piemaksas saņemšanai vajadzīgo dzīvnieku skaitu un piena un piena produktu piegādei vajadzīgo dzīvnieku skaitu, ievērojot minētās regulas 125. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Šādus pārkāpumus tomēr vispirms attiecina uz to dzīvnieku skaitu, kas nav vajadzīgi saskaņā ar 125. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 126. pantā minētajiem individuālajiem ierobežojumiem vai maksimālo robežu.

4. Dalībvalstis var noteikt, ka daļu informācijas, kas minēta 1. punktā, var nosūtīt vai nosūta ar minēto dalībvalstu apstiprinātas organizācijas vai organizāciju starpniecību. Par nosūtītajiem datiem atbildīgs tomēr joprojām ir lauksaimnieks.

III NODAĻA

PIENA RAŽOŠANAS PIEMAKSAS UN PAPILMAKSĀJUMU ATBALSTA PIETEIKUMS

17. pants

Prasības, kas attiecas uz piena ražošanas piemaksas un papildmaksājumu atbalsta pieteikumiem

Katrs piena ražotājs, kurš pieprasa Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 7. nodaļā paredzēto piena ražošanas piemaksu un papildmaksājumus, iesniedz atbalsta pieteikumu, kurā iekļauta visa informācija, kas vajadzīga, lai noteiktu tiesības pretendēt uz atbalstu, un jo īpaši:

a) lauksaimnieka identitāte;

b) lauksaimnieka paziņojums par to, ka viņam ir zināmi visi nosacījumi, kas attiecas uz attiecīgo atbalstu.

Atbalsta pieteikumu iesniedz līdz datumam, kas jānosaka dalībvalstīm, bet ne vēlāk kā 15. maijā, un attiecībā uz Somiju un Zviedriju ne vēlāk kā 15. jūnijā.

IV NODAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI

18. pants

Procedūru vienkāršošana

1. Neierobežojot šīs regulas un Regulas (EK) Nr. 1782/2003 īpašos noteikumus, dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, lai visa veida paziņojumus saskaņā ar šo regulu lauksaimnieks nosūta iestādēm un otrādi, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus. Šādā gadījumā veic attiecīgus pasākumus, lai jo īpaši nodrošinātu, ka:

a) lauksaimnieks ir nepārprotami identificēts;

b) lauksaimnieks izpilda visas prasības saskaņā ar attiecīgo atbalsta shēmu;

c) pārsūtītie dati ir uzticami, ņemot vērā attiecīgās atbalsta shēmas pareizu pārvaldību; ja izmanto datus, kas iekļauti elektroniskajā liellopu datu bāzē, minētā datu bāze nodrošina tādu pārliecinātības un īstenošanas līmeni, kāds vajadzīgs attiecīgo atbalsta shēmu pareizai pārvaldībai;

d) ja pavaddokumentus nevar pārsūtīt elektroniski, kompetentās iestādes saņem šādus dokumentus tajos pašos termiņos, kas paredzēti, ja informāciju nosūta, izmantojot neelektroniskus saziņas līdzekļus;

e) lauksaimniekus, kuri pieteikumu iesniegšanai izmanto neelektroniskus saziņas līdzekļus, un lauksaimniekus, kuri izvēlas datus pārsūtīt elektroniski, savstarpēji nediskriminē.

2. Attiecībā uz atbalsta pieteikumu iesniegšanu dalībvalstis saskaņā ar 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem var paredzēt vienkāršotas procedūras, ja dati jau ir pieejami iestādēm, jo īpaši tad, ja situācija kopš nesenākās atbalsta pieteikuma iesniegšanas saskaņā ar attiecīgo atbalsta shēmu nav mainījusies.

19. pants

Acīmredzamu kļūdu koriģēšana

Neierobežojot 11. līdz 18. pantu, atbalsta pieteikumā var izdarīt labojumus jebkurā laikā pēc tā iesniegšanas, ja kompetentā iestāde ir atklājusi acīmredzamas kļūdas.

20. pants

Atkāpe no atbalsta pieteikumu, apstiprinošu dokumentu, līgumu un deklarāciju iesniegšanas galīgā datuma

Atkāpjoties no Padomes Regulas (EEK, *Euratom*) Nr. 1182/71 [1] 5. panta 1. punkta, ja atbalsta pieteikumu un visu apstiprinošu dokumentu, līgumu vai deklarāciju iesniegšanas galīgais datums saskaņā ar šo sadaļu ir valsts svētku diena, sestdiena vai svētdiena, uzskata, ka minētais datums ir pirmā nākamā darbdiena.

21. pants

Novēlota pieteikumu iesniegšana

1. Izņemot 72. pantā minētos *force majeure* gadījumus un ārkārtējus apstākļus, ja atbalsta pieteikumu saskaņā ar šo regulu iesniedz pēc attiecīgā termiņa beigām, summas, kādas lauksaimnieks būtu tiesīgs saņemt, ja pieteikums būtu iesniegts noteiktajā termiņā, samazina par 1 % par katru nokavēto darbdienu.

Neierobežojot konkrētus pasākumus, kas dalībvalstīm jāveic saistībā ar vajadzību savlaicīgi iesniegt apstiprinošus dokumentus, lai varētu plānot un izdarīt faktiskas pārbaudes, pirmo daļu piemēro arī dokumentiem, līgumiem un deklarācijām, kas jāiesniedz kompetentajai iestādei saskaņā ar 12. un 13. pantu, ja šādi dokumenti, līgumi un deklarācijas ir būtiskas attiecībā uz tiesībām saņemt attiecīgo atbalstu. Šādā gadījumā samazinājumu piemēro summai, kas maksājama kā attiecīgais atbalsts.

Ja kavēšanās ilgst vairāk par 25 kalendārajām dienām, pieteikumu uzskata par nepieņemamu.

2. Ja vienotā pieteikuma grozījumu iesniedz pēc vēlākā noteiktā datuma, kas minēts 15. panta 2. punktā, summas, kas attiecas uz attiecīgo lauksaimniecības zemes gabalu faktisko izmantošanu, samazina par 1 % par katru darbdienu.

Vienotā pieteikuma grozījumi ir pieļaujami tikai līdz vienotā pieteikuma novēlotas iesniegšanas vēlākajam datumam, kā noteikts 1. punkta trešajā daļā. Ja minētais datums ir agrāk par 15. panta 2. punktā paredzēto datumu vai tas pats, vienotā pieteikuma grozījumus pēc 14. panta 2. punktā noteiktā datuma tomēr uzskata par nepieņemamiem.

3. Attiecībā uz lopbarības platībām, ja vienotais pieteikums ir iesniegts novēloti, radušos samazinājumu pieskaita citam samazinājumam, kas piemērojams novēlotiem atbalsta pieteikumiem, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 131. un 132. pantā.

[1] OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

22. pants

Atbalsta pieteikumu atsaukšana

1. Atbalsta pieteikumu var jebkurā laikā pilnīgi vai daļēji rakstiski atsaukt.

Ja dalībvalsts izmanto 16. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētās iespējas, minētā dalībvalsts var paredzēt, ka paziņojumus elektroniskajai liellopu datu bāzei par dzīvnieku, kas aizvests no saimniecības, var aizstāt rakstisku atsaukšanu.

Ja kompetentā iestāde jau ir informējusi lauksaimnieku par pārkāpumiem atbalsta pieteikumā vai ja kompetentā iestāde ir paziņojusi lauksaimniekam par nodomu veikt pārbaudi uz vietas, un ja šajā pārbaudē uz vietas atklāj pārkāpumus, tomēr nav atļauts atsaukt tās atbalsta pieteikuma daļas, attiecībā uz kurām ir konstatēti pārkāpumi.

2. Pēc atsaukšanas saskaņā ar 1. punktu prasītājs ir tādā pašā situācijā, kādā viņš bija, pirms iesniedza attiecīgo atbalsta pieteikumu vai atbalsta pieteikuma daļu.

III SADAĻA

KONTROLE

I NODAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI

23. pants

Vispārēji principi

1. Šajā regulā paredzētās administratīvās pārbaudes un pārbaudes uz vietas veic tā, lai nodrošinātu efektīvu atbilstības pārbaudi attiecībā uz noteikumiem, saskaņā ar kuriem ir piešķirts atbalsts, un attiecībā uz prasībām un standartiem, kas attiecas uz savstarpēju atbilstību.

2. Attiecīgos atbalsta pieteikumus noraida, ja lauksaimnieks vai viņa pārstāvis liedz izdarīt pārbaudi uz vietas.

II NODAĻA

ATBILSTĪBAS KRITĒRIJU KONTROLE

I iedaļa

Administratīvās pārbaudes

24. pants

Kontrolpārbaudes

1. Regulas (EK) Nr. 1782/2003 23. pantā minētās administratīvās pārbaudes nodrošina pārkāpumu atklāšanu, jo īpaši automātisko atklāšanu, izmantojot datorizētus līdzekļus, ieskaitot kontrolpārbaudes:

a) attiecībā uz deklarētām tiesībām uz maksājumu un deklarētiem zemes gabaliem, lai nepieļautu viena un tā paša atbalsta nepamatotu atkārtotu piešķiršanu vienā un tajā pašā kalendārajā vai tirdzniecības gadā un lai novērstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 I un V pielikumā uzskaitītajām platībatkarīgā atbalsta shēmām piešķirta atbalsta nepamatotu uzkrāšanos;

b) attiecībā uz tiesībām uz maksājumu, lai pārbaudītu to esamību un tiesības pretendēt uz atbalstu;

c) attiecībā uz vienotajā pieteikumā deklarētajiem lauksaimniecības zemes gabaliem un lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmā iekļautajiem bāzes zemes gabaliem, lai pārbaudītu tiesības pretendēt uz atbalstu par platībām kā tādām;

d) attiecībā uz tiesībām uz maksājumu un apstiprināto platību, lai pārbaudītu, vai kopā ar tiesībām ir deklarēts līdzvērtīgs skaits hektāru, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 attiecīgi 44. panta 2. punktā un 54. panta 2. punktā;

e) lai, izmantojot elektronisko datu bāzi par liellopiem, pārbaudītu tiesības pretendēt uz atbalstu un nepieļautu viena un tā paša atbalsta nepamatotu atkārtotu piešķiršanu vienā un tajā pašā kalendārajā gadā;

f) lai pārbaudītu tiesības pretendēt uz platībatkarīgo atbalstu, ja jāiesniedz apstiprinoši dokumenti, līgumi vai audzēšanas deklarācijas, un vajadzības gadījumā attiecībā uz vienotajā pieteikumā un apstiprinošajos dokumentos, līgumos vai audzēšanas deklarācijās deklarētajiem lauksaimniecības zemes gabaliem;

g) attiecībā uz vienotajā pieteikumā deklarētajiem lauksaimniecības zemes gabaliem un zemes gabaliem, kas ir oficiāli pārbaudīti un atzīti par atbilstošiem to direktīvu prasībām, kuras minētas 1. panta 1. punktā Padomes 1972. gada 2. augusta Regulā (EEK) Nr. 1674/72, ar ko paredz vispārējus noteikumus par atbalsta piešķiršanu un finansēšanu attiecībā uz sēklām ([1]).

2. Ja kontrolpārbaudēs konstatē pārkāpumus, pēc tam veic citu attiecīgu administratīvu procedūru un vajadzības gadījumā pārbaudi uz vietas.

II iedaļa

Pārbaudes uz vietas

I apakšiedaļa

Kopīgi noteikumi

25. pants

Vispārēji principi

1. Pārbaudes uz vietas iepriekš nepiesaka. Ja nav apdraudēts kontroles mērķis, var tomēr sniegt iepriekšēju paziņojumu, stingri ievērojot minimālo vajadzīgo laika posmu. Šādu paziņojumu, izņemot attiecīgi pamatotos gadījumus, sniedz ne agrāk kā 48 stundas iepriekš.

([1]) OV L 177, 4.8.1972., 1. lpp.

2. Attiecīgā gadījumā šajā regulā paredzētās pārbaudes uz vietas un citas pārbaudes, kas paredzētas Kopienas noteikumos, veic vienlaikus.

26. pants

Kontroles līmenis

1. Kopējais to pārbaužu uz vietas skaits, kuras veic katru gadu, attiecas vismaz uz 5 % no visiem lauksaimniekiem, kuri iesnieguši vienoto pieteikumu.

Saskaņā ar trešo punktu dalībvalstis turpmāk minētajos gadījumos izdara papildu kontrolizlasi attiecībā uz vismaz:

a) 5 % no visiem lauksaimniekiem, kuri pieprasījuši atbalstu par cietes kartupeļiem, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 6. nodaļā;

b) 5 % no katras sēklu sugas, par kuru pieprasīts atbalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 99. pantu;

c) 50 % no visiem lauksaimniekiem, kuri pieprasījuši atbalstu par riekstiem, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 4. nodaļā, ja dalībvalstis saskaņā ar šīs regulas 6. panta 3. punktu izmanto iespēju neieviest ĢIS informācijas papildu līmeni.

Attiecībā uz visām pārējām dalībvalstīm 2005. gadā pārbauda 5 % no visiem lauksaimniekiem, kuri pieprasījuši Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 4. nodaļā paredzēto atbalstu par riekstiem, ja vien ĢIS informācijas papildu līmenis jau nav ieviests.

Ja saskaņā ar pirmo daļu izdarītā kontrolizlase jau ietver otrās daļas a) līdz c) apakšpunktā minēto atbalstu pieteikumu iesniedzējus, viņus pieskaita minētajos apakšpunktos noteiktajam kontroles līmenim.

2. Katru gadu veikto pārbaužu uz vietas kopskaits turklāt ietver vismaz:

a) minimālo kontroles līmeni, kas ir 30 % vai 20 % no Regulas (EK) Nr. 1782/2003 52. pantā minēto kaņepju audzēšanai deklarētajām platībām.

Ja dalībvalsts jau ir ieviesusi šādas audzēšanas iepriekšēja apstiprinājuma sistēmu un jau ir Komisijai darījusi zināmus savus sīki izstrādātos noteikumus un nosacījumus saistībā ar minēto sistēmu pirms šīs regulas stāšanas spēkā, visus minēto sīki izstrādāto noteikumu un nosacījumu grozījumus bez liekas kavēšanās dara zināmus Komisijai;

b) 5 % no visiem lauksaimniekiem, kuri pieprasa atbalstu saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem. Ja elektroniskā liellopu datu bāze nenodrošina tādu pārliecinātības un īstenošanas līmeni, kāds vajadzīgs attiecīgo atbalsta shēmu pareizai pārvaldībai, procentuālo daļu tomēr palielina līdz 10 %. Minētās pārbaudes uz vietas attiecas arī uz vismaz 5 % no visiem tiem dzīvniekiem par katru atbalsta shēmu, par kuriem ir iesniegts atbalsta pieteikums;

c) 10 % no visiem lauksaimniekiem, kuri pieprasījuši atbalstu saskaņā ar atbalsta shēmu par aitām un kazām, neatkarīgi no tā, vai atbalsta pieteikumus iesniedz kā vienotā pieteikuma sastāvdaļu vai atsevišķi;

d) 2 % no visiem piena ražotājiem, kuri pieprasījuši piena ražošanas piemaksu un/vai papildmaksājumus.

3. Ja pārbaudēs uz vietas atklāj būtiskus pārkāpumus saistībā ar konkrētu atbalsta shēmu vai reģionu, vai reģiona daļu, kompetentā iestāde attiecīgi palielina pārbaužu uz vietas skaitu kārtējā gadā un attiecīgi palielina to lauksaimnieku procentuālo daļu, kuru pārbaude uz vietas jāveic nākamajā gadā.

4. Ja paredzēts, ka pārbaudes uz vietas īpašas procedūras var veikt, pamatojoties uz izlasi, minētā izlase nodrošina uzticamu un reprezentatīvu kontroles līmeni. Dalībvalstis nosaka izlases izraudzīšanās kritērijus. Ja minētās izlases pārbaudē atklāj pārkāpumus, izlases apjomu un jomu attiecīgi paplašina.

27. pants

Kontrolizlases izraudzīšanās

1. Lauksaimniekus, attiecībā uz kuriem veic pārbaudi uz vietas, izraugās kompetentā iestāde, pamatojoties uz riska analīzi un iesniegto atbalsta pieteikumu pārstāvības koeficientu. Iepriekšējos gados izmantoto riska analīzes parametru efektivitāti novērtē reizi gadā.

Lai iegūtu pārstāvības koeficientu, dalībvalstis pēc nejaušības principa izraugās 20 % līdz 25 % no minimālā to lauksaimnieku skaita, attiecībā uz kuriem jāveic pārbaude uz vietas, kā paredzēts 26. panta 1. un 2. punktā.

2. Veicot riska analīzi, ņem vērā:

a) attiecīgā atbalsta apjomu;

b) lauksaimniecības zemes gabalu skaitu un platību vai to dzīvnieku skaitu, par kuriem pieprasīts atbalsts;

c) izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu;

d) iepriekšējo gadu pārbaužu rezultātus;

e) gadījumus, kad nav ievēroti Regulas (EK) Nr. 1760/2000 un Regulas (EK) Nr. 21/2004 nosacījumi;

f) tos lauksaimniekus, kuru situācija ir mazliet labāka vai mazliet sliktāka attiecībā pret maksimālajiem apjomiem, kas attiecas uz atbalsta piešķiršanu;

g) gadījumus, kad dzīvnieki aizstāti saskaņā ar šīs regulas 58. pantu;

h) atbilstību Regulas (EK) Nr. 1782/2003 49. panta 2. punktam;

i) to kartupeļu daudzumu, kas paredzēti kartupeļu cietes ražošanai, attiecībā pret platību, kas deklarēta 13. panta 7. punktā minētajā audzēšanas līgumā;

j) attiecībā uz pieteikumu par Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 9. nodaļā paredzēto atbalstu par sēklām ņem vērā sertificēto sēklu daudzumu attiecībā pret deklarēto platību;

k) citus faktorus, kas jānosaka dalībvalstīm.

3. Kompetentā iestāde veic to iemeslu uzskaiti, pamatojoties uz kuriem katrs lauksaimnieks izraudzīts saistībā ar pārbaudi uz vietas. Inspektoru, kurš veic pārbaudi uz vietas, pirms minētās pārbaudes uzsākšanas attiecīgi informē.

28. pants

Kontroles ziņojums

1. Par katru saskaņā ar šo iedaļu veikto pārbaudi uz vietas izveido kontroles ziņojumu, kas dod iespēju pārskatīt datus par veiktajām pārbaudēm. Ziņojumā jo īpaši norāda:

a) pārbaudītos pieteikumus un atbalsta shēmas;

b) klātesošās personas;

c) pārbaudītos lauksaimniecības zemes gabalus, izmērītos lauksaimniecības zemes gabalus, mērījumu rezultātus par katru izmērīto lauksaimniecības zemes gabalu un izmantotās mērīšanas metodes;

d) konstatēto dzīvnieku skaitu un veidu un attiecīgā gadījumā krotāliju numurus, ierakstus reģistrā un elektroniskajā liellopu datu bāzē, un visus pārbaudītos apstiprinošos dokumentus, pārbaužu rezultātus un attiecīgā gadījumā īpašus novērojumus par atsevišķiem dzīvniekiem un/vai viņu identifikāciju kodu;

e) vai lauksaimnieks ir bijis brīdināts par apmeklējumu, un ja ir bijis, šāda iepriekšēja paziņojuma laiku;

f) norādes par visiem īpašiem kontroles pasākumiem, kas jāveic saistībā ar atsevišķām atbalsta shēmām;

g) norādi par visiem veiktajiem kontroles papildpasākumiem.

2. Lauksaimniekam sniedz iespēju parakstīt ziņojumu, lai apliecinātu savu klātbūtni pārbaudē, un papildināt to 0ar saviem novērojumiem. Ja ir konstatēti pārkāpumi, lauksaimnieks saņem kontroles ziņojuma kopiju.

Ja pārbaude uz vietas veikta, izmantojot attālo uzrādi saskaņā ar 32. pantu, dalībvalstis var nolemt nesniegt lauksaimniekam vai viņa pārstāvim iespēju parakstīt kontroles ziņojumu, ja minētajā pārbaudē, izmantojot attālo uzrādi, nav konstatēti pārkāpumi. Ja šādās pārbaudēs ir konstatēti pārkāpumi, iespēju parakstīt ziņojumu sniedz, pirms kompetentā iestāde, pamatojoties uz pārbaudes rezultātiem, pieņem galīgo lēmumu attiecībā uz atbalsta samazinājumiem vai nepiešķiršanu.

II apakšiedaļa

To vienoto pieteikumu pārbaudes uz vietas, kas attiecas uz platībatkarīgā atbalsta shēmām

29. pants

Pārbaužu uz vietas elementi

Pārbaudes uz vietas attiecas uz visiem lauksaimniecības zemes gabaliem, par kuriem pieprasa atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 I pielikumā uzskaitītajām atbalsta shēmām, izņemot zemes gabalus, uz kuriem attiecas pieteikumi atbalsta saņemšanai par sēklām saskaņā ar minētās regulas 99. pantu. Faktisko pārbaudi laukā, kas ir pārbaudes uz vietas sastāvdaļa, tomēr var veikt tikai attiecībā uz izlasi, ko veido vismaz puse lauksaimniecības zemes gabalu, par kuriem ir iesniegti pieteikumi.

30. pants

Platību apstiprināšana

1. Lauksaimniecības zemes gabalu platības apstiprina, izmantojot visus attiecīgos līdzekļus, ko noteikusi kompetentā iestāde un kas nodrošina tādu mērījumu precizitāti, kāda ir vismaz līdzvērtīga tai, kas vajadzīga oficiāliem mērījumiem saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību normām. Kompetentā iestāde var noteikt mērījumu pielaidi, kas nepārsniedz 5 % no lauksaimniecības zemes gabala platības vai 1,5 m buferzonu, kuru piemēro lauksaimniecības zemes gabala perimetram. Pieļaujamā novirze katram lauksaimniecības zemes gabalam absolūtā izteiksmē tomēr nepārsniedz 1,0 ha.

2. Lauksaimniecības zemes gabala kopējo platību var ņemt vērā, ja to pilnīgi izmanto saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts vai reģiona ierastajām normām. Citos gadījumos ņem vērā faktiski izmantoto platību.

Attiecībā uz tiem reģioniem, kuros konkrēti elementi, jo īpaši žogi, grāvji un uzbērumi, tradicionāli ir daļa no labas lauksaimniecības prakses, ko piemēro augkopībā vai zemes izmantošanā, dalībvalstis var nolemt, ka attiecīgā platība uzskatāma par daļu no pilnīgi izmantotās platības, ja tā nepārsniedz kopējo platumu, kas jānosaka dalībvalstīm. Minētajam platumam jāatbilst tradicionālajam platumam attiecīgajā reģionā un tas nepārsniedz 2 metrus.

Dalībvalstis, iepriekš informējot Komisiju, var atļaut noteikt platumu, kas pārsniedz 2 metrus, ja attiecīgās laukaugu platības ir ņemtas vērā, nosakot ražību attiecīgajos reģionos.

3. Papildus 2. punktam attiecībā uz zemes gabaliem, kas deklarēti vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanai, visi elementi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III pielikumā uzskaitītajos tiesību aktos vai kas var būt labu lauksaimniecības un vides apstākļu sastāvdaļa, kā norādīts minētās regulas 5. pantā un IV pielikumā, ir lauksaimniecības zemes gabala kopējās platības sastāvdaļa.

4. Tiesības pretendēt uz atbalstu par lauksaimniecības zemes gabaliem pārbauda, izmantojot atbilstošus līdzekļus. Tālab vajadzības gadījumā pieprasa papildu pierādījumu.

31. pants

To pārbaužu uz vietas elementi, kas attiecas uz atbalsta pieteikumiem par sēklām

Pārbaudes uz vietas, kas saistītas ar atbalsta pieteikumiem par sēklām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 99. pantu, jo īpaši ietver:

a) pārbaudes tā lauksaimnieka līmenī, kurš pieprasījis atbalstu:

   i) attiecībā uz visiem zemes gabaliem, lai pārbaudītu katrā deklarētajā zemes gabalā iesēto sēklu sugas vai šķirņu grupas;

   ii) attiecībā uz visiem dokumentiem, lai pārbaudītu vismaz pirmo to sēklu saņēmēju, par kurām pieprasīts atbalsts;

   iii) visas pārbaudes, ko dalībvalstis uzskata par vajadzīgām, lai nodrošinātu, ka atbalstu nesamaksā par nesertificētam sēklām vai par sēklām no trešām valstīm;

b) ja sēklu pirmais saņēmējs ir selekcionārs vai sēklu audzēšanas uzņēmums, veic papildu pārbaudes to telpās, lai nodrošinātu, ka:

   i) selekcionārs vai sēklu audzēšanas uzņēmums ir faktiski nopircis sēklas un samaksājis par tām saskaņā ar audzēšanas līgumu;

   ii) maksājums par sēklām ir atspoguļots selekcionāra vai sēklu audzēšanas uzņēmuma finanšu pārskatos;

   iii) sēklas faktiski ir laistas pārdošanā sēšanai. Laistas pārdošanā nozīmē, ka tās ir pieejamas vai ir krājumā, izstādītas pārdošanai, piedāvātas pārdošanai, pārdotas vai piegādātas citai personai. Tādēļ veic selekcionāra vai sēklu audzēšanas uzņēmuma krājumu un finanšu grāmatvedības fiziskas un dokumentāras pārbaudes;

c) attiecīgā gadījumā veic pārbaudes tiešo lietotāju līmenī.

32. pants

Attālā uzrāde

1. Attiecībā uz 26. panta 1. punktā minēto izlasi dalībvalstis tradicionālo pārbaudi uz vietas var aizvietot ar attālo uzrādi saskaņā ar šajā pantā paredzētajiem nosacījumiem. Attiecīgā gadījumā piemēro 23., 25., 26., 27. un 28. pantu, 29. panta pirmo teikumu un 30. pantu.

2. Zonas, ko pārbauda, izmantojot attālo uzrādi, izvēlas, pamatojoties uz riska analīzi vai pēc nejaušības principa.

Ja dalībvalstis minētās zonas izvēlas, pamatojoties uz riska analīzi, tās ņem vērā attiecīgus riska faktorus un jo īpaši:

a) minēto zonu finansiālo nozīmi attiecībā uz Kopienas atbalstu;

b) atbalsta pieteikumu saturu;

c) lauksaimniecības zemes gabalu sistēmu struktūru un lauksaimnieciskās ainavas sarežģītību;

d) atbalsta nepiešķiršanu iepriekšējos gados;

e) attālās uzrādes efektīvas izmantošanas tehniskos ierobežojumus, kas saistīti ar zonu noteikšanu;

f) iepriekšējo gadu pārbaužu rezultātus.

3. Pārbaudes uz vietas, izmantojot attālo uzrādi, piemēro:

a) visiem atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz zemi, no kuras vismaz 80 % atrodas attiecīgajā zonā un par kuru pieprasa atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III un IV sadaļā noteiktajām atbalsta shēmām;

vai

b) atbalsta pieteikumiem, ko izraugās kompetentā iestāde, pamatojoties uz šīs regulas 27. panta 2. punkta noteikumiem.

Pieprasījumus, kas izraudzīti pēc nejaušības principa saskaņā ar 27. panta 1. punkta otro daļu, var pārbaudīt, izmantojot attālo uzrādi.

4. Ja lauksaimnieks ir izraudzīts, lai attiecībā uz viņu veiktu pārbaudi uz vietas, saskaņā ar 3. punktu, vismaz 80 % no platības, par kuru viņš pieprasa atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III un IV sadaļā noteiktajām atbalsta shēmām, pārbauda uz vietas, izmantojot attālo uzrādi.

5. Ja dalībvalsts piemēro iespēju veikt pārbaudes uz vietas, izmantojot attālo uzrādi, tā:

a) veic visu saskaņā ar 4. punktu pārbaudāmajā pieteikumā minēto lauksaimniecības zemes gabalu satelītuzņēmumu vai aerofotouzņēmumu fotointerpretāciju, lai identificētu zemes nosegumu un izmērītu platību;

b) veic visu to lauksaimniecības zemes gabalu fiziskas pārbaudes laukā, attiecībā uz kuriem fotointerpretācija kompetentajai iestādei nesniedz iespēju pārliecināties par deklarācijas pareizību.

6. Ja kārtējā gadā vairs nav iespējams veikt pārbaudes ar attālo uzrādi, piemēro 26. panta 3. punktā minētās papildu pārbaudes, veicot tradicionālās pārbaudes uz vietas.

33. pants

Tetrahidrokanabinola satura pārbaude kaņepju kultūrai

1. Sistēma, kas dalībvalstīm jāizmanto saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 52. panta 1. punktu tetrahidrokanabinola (še turpmāk — "THC") satura noteikšanai audzētajos kultūraugos, ir noteikta šīs regulas I pielikumā.

2. Dalībvalstis vēlākais līdz attiecīgā tirdzniecības gada 15. novembrim nosūta Komisijai ziņojumu, tajā ietverot iegūtos datus par THC saturu. Ziņojumā attiecībā uz katru šķirni norāda:

a) attiecībā uz šīs regulas I pielikumā paredzēto A procedūru ietver norādi par parauga ņemšanas vietu;

b) veikto pārbaužu skaitu;

c) rezultātus par THC saturu, norādot tos atsevišķi par katru 0,1 %;

d) valsts līmenī veiktos pasākumus.

3. Ja lielam konkrētas šķirnes paraugu skaitam pārbaudēs konstatē THC saturu, kas pārsniedz Regulas (EK) Nr. 1782/2003 52. panta 1. punktā noteikto saturu, Komisija neatkarīgi no citiem pasākumiem, ko tā varētu veikt, un saskaņā ar minētās regulas 144. panta 2. punktā noteikto procedūru var nolemt izmantot šīs regulas I pielikumā paredzēto B procedūru attiecībā uz attiecīgo šķirni nākamajā kalendārajā gadā.

4. Šķiedras kaņepju šķirnes, par kurām ir tiesības pretendēt uz tiešajiem maksājumiem, ir uzskaitītas II pielikumā. Dalībvalsts lūgumam iekļaut kaņepju šķirni minētajā pielikumā pievieno ziņojumu, kurā sniegti to analīžu rezultāti, kas veiktas saskaņā ar I pielikumā paredzēto B procedūru, un attiecīgās šķirnes aprakstu.

III apakšiedaļa

Ganāmpulka atbalsta pieteikumu pārbaudes uz vietas

34. pants

Pārbaužu uz vietas grafiks

1. Attiecībā uz atbalsta shēmām, kas nav paredzētas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 123. panta 6. punktā un 130. pantā, vismaz 60 % no šīs regulas 26. panta 2. punkta b) apakšpunkta pēdējā teikumā paredzēto pārbaužu uz vietas obligātā skaita veic attiecīgās atbalsta shēmas nosacījumu nemainīšanas periodā. Pārējās pārbaudes uz vietas veic vismaz vienas minētās atbalsta shēmas nosacījumu nemainīšanas periodā.

Ja dalībvalsts izmanto Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68. pantā paredzētās iespējas, obligātās pārbaudes, kas paredzētas 26. panta 2. punkta b) apakšpunkta pēdējā teikumā, tomēr pilnībā veic attiecīgās atbalsta shēmas visā nosacījumu nemainīšanas periodā.

2. Vismaz 50 % no pārbaužu uz vietas obligātā skaita, kas paredzēts 26. panta 2. punkta c) apakšpunktā, veic visā nosacījumu nemainīšanas periodā. Obligātā līmeņa pārbaudes uz vietas tomēr pilnībā veic visā nosacījumu nemainīšanas periodā tajās dalībvalstīs, kurās pilnībā vēl neīsteno un nepiemēro sistēmu, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 21/2004 un attiecas uz aitām un kazām, jo īpaši uz dzīvnieku identifikāciju un pareizu ierakstu izdarīšanu uzskaites dokumentos.

35. pants

Pārbaužu uz vietas elementi

1. Pārbaudēs uz vietas pārbauda visus mājlopus, par kuriem iesniegti atbalsta pieteikumi saskaņā ar atbalsta shēmām, kas jāpārbauda, un attiecībā uz atbalsta shēmām par liellopiem pārbauda arī tos liellopus, kas nav iekļauti pieteikumā.

2. Pārbaudes uz vietas jo īpaši ietver:

a) pārbaudi par to, vai to dzīvnieku skaits saimniecībā, par kuriem ir iesniegti atbalsta pieteikumi, un to liellopu skaits, kas nav iekļauti atbalsta pieteikumā, atbilst dzīvnieku skaitam, kas ierakstīts reģistros, un vai attiecībā uz liellopiem tas atbilst dzīvnieku skaitam, kas paziņots elektroniskajai liellopu datu bāzei;

b) pārbaudes attiecībā uz atbalsta shēmām par liellopiem

— par ierakstu pareizību reģistrā un paziņojumiem elektroniskajai liellopu datu bāzei, pamatojoties uz tādiem attaisnojošiem dokumentiem kā rēķini par pirkumu un rēķini par pārdošanu, kaušanas apliecības, veterinārās apliecības un vajadzības gadījumā dzīvnieku pases, attiecībā uz dzīvniekiem, par kuriem atbalsta pieteikumi ir iesniegti 12 mēnešu laikā pirms attiecīgās pārbaudes uz vietas,

— par to, vai informācija elektroniskajā liellopu datu bāzē atbilst informācijai, kas sniegta reģistrā, pamatojoties uz izlasi attiecībā uz dzīvniekiem, par kuriem atbalsta pieteikumi ir iesniegti 12 mēnešu laikā pirms attiecīgās pārbaudes uz vietas,

— par to, vai par visiem dzīvniekiem, kuri atrodas saimniecībā un uz kuriem joprojām attiecas nosacījumu nemainīšanas saistības, ir tiesības pretendēt uz pieprasīto atbalstu,

— par to, vai visi liellopi, kas atrodas saimniecībā, ir identificēti ar krotālijām un vai attiecīgā gadījumā tiem ir dzīvnieku pases, un vai tie ir reģistrēti reģistrā un vai par tiem ir pienācīgi paziņots elektroniskajai liellopu datu bāzei.

Šā punkta b) apakšpunkta ceturtajā ievilkumā minētās pārbaudes veic individuāli par katru atsevišķu vīriešu kārtas liellopu, uz kuru joprojām attiecas nosacījumu nemainīšanas saistības un par kuru ir iesniegts pieteikums īpašajai piemaksai par liellopu gaļu, izņemot pieteikumus, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 123. panta 6. punktu. Visos pārējos gadījumos pārbaudes par pareiziem ierakstiem dzīvnieku pasēs, to reģistrāciju un paziņošanu datu bāzei var veikt, pamatojoties uz izlasi;

c) attiecībā uz atbalsta shēmu par aitām un kazām:

i) pārbaudi, pamatojoties uz reģistru, par to, vai visi dzīvnieki, par kuriem iesniegti atbalsta pieteikumi 12 mēnešu laikā pirms attiecīgās pārbaudes uz vietas, ir turēti saimniecībā visā nosacījumu nemainīšanas periodā;

ii) pārbaudi par ierakstu pareizību reģistrā, pamatojoties uz tādiem apstiprinošiem dokumentiem kā rēķini par pirkumu, rēķini par pārdošanu un veterinārās apliecības.

36. pants

Kontrolpasākumi saistībā ar pārbaudēm uz vietas lopkautuvēs

1. Attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1782/2003 123. panta 6. punktā paredzēto īpašo piemaksu par liellopu gaļu un minētās regulas 130. pantā paredzēto kaušanas piemaksu un gadījumos, kad dalībvalstis izmanto minētās regulas 68. pantā paredzētās iespējas, pārbaudes uz vietas veic lopkautuvēs. Tādā gadījumā dalībvalstis veic pārbaudes uz vietas vai nu:

a) vismaz 30 % visu lopkautuvju, kas izraudzītas, pamatojoties uz riska analīzi, un tādā gadījumā kontrole attiecas uz izlasi, kas ir 5 % no to liellopu kopskaita, kuri nokauti attiecīgajā lopkautuvē 12 mēnešu laikā pirms pārbaudes uz vietas, vai

b) vismaz 20 % to lopkautuvju, kas ir iepriekš apstiprinātas saskaņā ar īpašiem uzticamības kritērijiem, kuri jānosaka dalībvalstīm, un kas ir izraudzītas, pamatojoties uz riska analīzi, un tādā gadījumā kontrole attiecas uz izlasi, kas ir 2 % no to liellopu kopskaita, kuri nokauti attiecīgajā lopkautuvē 12 mēnešu laikā pirms pārbaudes uz vietas.

Pārbaudes uz vietas lopkautuvēs ietver dokumentu papildpārbaudi, to salīdzināšanu ar ierakstiem elektroniskajā liellopu datu bāzē un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2342/1999 35. panta 3. punktu pārējām dalībvalstīm nosūtīto kopsavilkumu par kaušanas apliecībām vai līdzvērtīgas informācijas pārbaudi.

2. Pārbaudēs uz vietas lopkautuvēs ietver kaušanas fizisku pārbaudi, ko veic, pamatojoties uz izlasi, dienā, kad notiek pārbaude uz vietas. Vajadzības gadījumā pārbauda, vai par liemeņiem, kas iesniegti svēršanai, ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

37. pants

Kontrolpasākumi attiecībā uz piemaksu, kas piešķirta pēc eksportēšanas

1. Attiecībā uz kaušanas piemaksu, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 130. pantu piešķirta par liellopiem, kuri eksportēti uz trešām valstīm, un ja dalībvalsts izmanto Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68. pantā paredzētās iespējas, uz visām iekraušanas darbībām attiecas pārbaude uz vietas, ko veic šādi:

a) iekraušanas laikā pārbauda, vai visi liellopi ir identificēti ar krotāliju. Turklāt vismaz 10 % tādējādi pārbaudīto liellopu pārbauda individuāli, lai pārliecinātos par to identifikāciju;

b) izvešanas laikā no Kopienas teritorijas:

— ja transporta līdzeklis ir aizzīmogots ar oficiālu muitas plombu, pārbauda, vai plomba ir nebojāta. Ja plomba ir nebojāta, paraugus pārbauda tikai tad, ja ir šaubas par kravas atbilstību,

— ja transporta līdzeklis nav aizzīmogots ar oficiālu muitas plombu vai ja muitas plomba ir bojāta, vismaz 50 % liellopu, kas individuāli pārbaudīti iekraušanas laikā, pārbauda vēlreiz.

2. Dzīvnieku pases nodod kompetentajai iestādei saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1760/2000 6. panta 5. punktu.

3. Pilnvarotais maksātājs rūpīgi pārbauda atbalsta pieteikumus, pamatojoties uz maksājumu dokumentiem un citu pieejamu informāciju, pievēršot īpašu uzmanību dokumentiem, kas attiecas uz eksportu un kompetentās kontroles iestādes piezīmēm, un pārbauda, vai dzīvnieku pases ir iesniegtas saskaņā ar 2. punktu.

38. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz papildmaksājumiem

Attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1782/2003 133. pantā paredzētajiem papildmaksājumiem dalībvalstis attiecīgā gadījumā piemēro šīs sadaļas noteikumus. Ja minēto noteikumu piemērošana nav piemērota papildmaksājumu režīma struktūras dēļ, dalībvalstis paredz pārbaudes, kas nodrošina kontroles līmeni, kas ir līdzvērtīgs šajā regulā noteiktajam.

39. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz kontroles ziņojumu

1. Ja dalībvalstis veic pārbaudes uz vietas saskaņā ar šo regulu saistībā ar pārbaudēm, ko paredz Regula (EK) Nr. 1082/2003, tad šīs regulas 28. pantā paredzēto kontroles ziņojumu papildina ar ziņojumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1082/2003 2. panta 5. punktu.

2. Attiecībā uz 36. panta 1. punktā paredzētājām pārbaudēm lopkautuvēs kontroles ziņojumā, kas paredzēts 28. pantā, var ietvert lopkautuves uzskaites dokumentos iekļautās norādes par dzīvniekiem, kas ir pārbaudīti.

Attiecībā uz 36. panta 2. punktā paredzētajām pārbaudēm ziņojumā, *inter alia*, iekļauj identifikācijas numurus, liemeņu svaru un nokaušanas datumus attiecībā uz visiem dzīvniekiem, kas nokauti un pārbaudīti dienā, kad notikusi pārbaude uz vietas.

3. Attiecībā uz 37. pantā paredzētajām pārbaudēm kontroles ziņojumā var būt tikai norāde par tādējādi pārbaudītajiem dzīvniekiem.

4. Ja pārbaudēs uz vietas, kas veiktas saskaņā ar šo regulu, konstatē, ka nav ievēroti Regulas (EK) Nr. 1760/2000 I sadaļas noteikumi, iestādēm, kas ir atbildīgas par Regulas (EK) Nr. 1082/2003 īstenošanu, tūlīt nosūta 28. pantā paredzētā kontroles ziņojuma kopijas.

IV apakšiedaļa

Pārbaudes uz vietas attiecībā uz piena ražošanas piemaksas un papildmaksājumu atbalsta pieteikumiem

40. pants

Pārbaudes uz vietas attiecībā uz piena ražošanas piemaksas un papildmaksājumu atbalsta pieteikumiem

Pārbaudes uz vietas attiecas uz atbilstības kritērijiem, jo īpaši pamatojoties uz lauksaimnieku uzskaites dokumentiem vai citiem reģistriem.

III NODAĻA

SAVSTARPĒJAS ATBILSTĪBAS KONTROLE

I iedaļa

Kopīgi noteikumi

41. pants

Vispārēji principi un definīcijas

Šajā nodaļā piemēro šādus vispārējus principus un definīcijas:

a) "atkārtota" neatbilstība ir neatbilstība vienai un tai pašai 4. pantā minētajai prasībai, standartam vai tādas saistības neievērošana, kas trīs gadus pēc kārtas konstatēta vairākas reizes, ja lauksaimnieks ir informēts par iepriekšēju neatbilstību un ja viņam attiecīgā gadījumā ir bijusi iespēja veikt pasākumus, kas vajadzīgi minētās iepriekšējās neatbilstības novēršanai;

b) neatbilstības "apmēru" nosaka, jo īpaši ņemot vērā to, vai neatbilstībai ir tālejoša ietekme vai arī tā ietekmē tikai pašu saimniecību;

c) neatbilstības "nopietnība" ir atkarīga no neatbilstības seku nozīmīguma, ņemot vērā attiecīgās prasības vai standarta mērķus;

d) tas, vai neatbilstība ir "pastāvīga", ir jo īpaši atkarīgs no tās ietekmes ilguma vai iespējām novērst tās ietekmi, izmantojot pieņemamus līdzekļus.

42. pants

Kompetentā kontroles iestāde

1. Specializētās kontroles iestādes ir atbildīgas par attiecīgo prasību un standartu ievērošanas kontroles veikšanu.

Pilnvarotie maksātāji ir atbildīgi par samazinājumu vai nepiešķiršanas noteikšanu atsevišķos gadījumos saskaņā ar šīs regulas IV sadaļas II nodaļu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var nolemt, ka kontroli attiecībā uz visām vai dažām prasībām, standartiem, tiesību aktiem vai savstarpējas atbilstības jomām veic pilnvarotais maksātājs, ja attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka kontroles efektivitāte ir vismaz līdzvērtīga specializētas kontroles iestādes veiktas kontroles efektivitātei.

II iedaļa

Administratīvās pārbaudes

43. pants

Administratīvās pārbaudes

Ņemot vērā attiecīgās prasības, standartus, tiesību aktus vai savstarpējas atbilstības jomas, dalībvalstis var nolemt veikt administratīvas pārbaudes, jo īpaši tās pārbaudes, kas jau ir paredzētas saskaņā ar kontroles sistēmām, kuras piemērojamas attiecīgajai prasībai, standartam, tiesību aktam vai savstarpējas atbilstības jomai.

III iedaļa

Pārbaudes uz vietas

44. pants

Obligātais kontroles līmenis

1. Kompetentā kontroles iestāde veic pārbaudes attiecībā uz prasībām vai standartiem, par kuru ievērošanu tā ir atbildīga, attiecībā uz vismaz 1 % visu lauksaimnieku, kas iesnieguši atbalsta pieteikumus saskaņā ar atbalsta shēmām, kuras noteiktas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III un IV sadaļā un par kurām attiecīgā kompetentā kontroles iestāde ir atbildīga.

Ja attiecīgajiem tiesību aktiem un standartiem piemērojamos likumos jau ir noteikts obligātais kontroles līmenis, to cik vien iespējams piemēro pirmajā daļā minētā obligātā kontroles līmeņa vietā.

2. Ja pārbaudēs uz vietas ir atklāta ievērojama neatbilstības pakāpe attiecībā uz konkrētu savstarpējas atbilstības jomu, nākamajā kontroles periodā uz vietas veicamo pārbaužu skaitu palielina.

45. pants

Kontrolizlases izraudzīšanās

1. Neierobežojot pārbaudes, ko veic kā to neatbilstību uzraudzību, kas darītas zināmas kompetentajai kontroles iestādei jebkādā citādā veidā, saskaņā ar 44. pantu pārbaudāmās saimniecības attiecīgā gadījumā izraugās, pamatojoties uz riska analīzi atbilstoši spēkā esošajiem likumiem vai uz riska analīzi atbilstoši prasībām vai standartiem. Šāda riska analīze var būt atsevišķas saimniecības līmenī vai saimniecību kategorijas vai ģeogrāfisko zonu līmenī, vai, piemērojot šā panta 3. punkta otrās daļas b) apakšpunktu, uzņēmumu līmenī.

2. Kompetentā kontroles iestāde attiecībā uz prasībām vai standartiem, par kuriem tā ir atbildīga, izraugās saskaņā ar 44. pantu pārbaudāmos lauksaimniekus, izraugoties paraugu no to lauksaimnieku izlases, kuri jau ir izraudzīti, ievērojot 26. un 27. pantu, un uz kuriem attiecas attiecīgās prasības vai standarti.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, kompetentā kontroles iestāde attiecībā uz prasībām vai standartiem, par kuru ievērošanu tā ir atbildīga, var izraudzīties kontrolizlasi, kas ir 1 % no visiem lauksaimniekiem, kuri iesnieguši atbalsta pieteikumus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III un IV sadaļā noteiktajām atbalsta shēmām un kuru pienākums ir ievērot vismaz vienu no prasībām vai standartiem.

Tādā gadījumā:

a) ja kompetentā kontroles iestāde, pamatojoties uz saimniecības līmenī piemērojamu riska analīzi, secina, ka lauksaimnieki, kuri nesaņem tiešo atbalstu, rada lielāku risku nekā lauksaimnieki, kuri ir pieprasījuši atbalstu, tā var aizstāt lauksaimniekus, kuri pieprasījuši atbalstu, ar lauksaimniekiem, kuri nav saņēmuši atbalstu. Šādā gadījumā pārbaudīto lauksaimnieku kopskaits tomēr sasniedz pirmajā daļā paredzēto kontroles līmeni. Šādas aizstāšanas iemeslus pienācīgi pamato un dokumentē;

b) kompetentā kontroles iestāde riska analīzi var veikt nevis saimniecību līmenī, bet gan uzņēmumu, jo īpaši kautuvju, tirgotāju vai piegādātāju līmenī, ja šāda analīze ir efektīvāka. Tādā gadījumā šādi pārbaudītos lauksaimniekus var pieskaitīt 44. pantā paredzētajam kontroles līmenim.

4. Kompetentā kontroles iestāde var nolemt apvienot 2. un 3. punktā noteikto procedūru piemērošanu, ja šāda apvienošana paaugstina kontroles sistēmas efektivitāti.

46. pants

Prasību un standartu ievērošanas noteikšana

1. Attiecīgā gadījumā prasību un standartu ievērošanu nosaka, izmantojot līdzekļus, kas noteikti likumos, kuri piemērojami attiecīgajai prasībai vai standartam.

2. Citos gadījumos un ja vajadzīgs, noteikšanu veic, izmantojot kādu no attiecīgajiem līdzekļiem, kurus noteikusi kompetentā kontroles iestāde un kuri nodrošina precizitāti, kas ir vismaz līdzvērtīga precizitātei, kāda vajadzīga oficiālai noteikšanai saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem.

3. Attiecīgā gadījumā pārbaudes uz vietas var veikt, izmantojot attālo uzrādi.

47. pants

Pārbaužu uz vietas elementi

1. Veicot 44. pantā paredzētās izlases pārbaudes, kompetentā kontroles iestāde nodrošina, ka visus šādi izraudzītos lauksaimniekus pārbauda, vai viņi ievēro prasības un standartus, par kuriem tā ir atbildīga.

2. Šā panta 1. punktā minētās pārbaudes parasti veic kā viena pārbaudes apmeklējuma daļu, un tajās ietver to prasību un standartu pārbaudi, kuru ievērošanu var pārbaudīt attiecīgā apmeklējuma laikā, lai atklātu minēto prasību un standartu iespējamu neievērošanu un turklāt identificētu gadījumus, par kuriem jāveic papildu pārbaude.

48. pants

Kontroles ziņojums

1. Katru saskaņā ar šo nodaļu veiktu pārbaudi uz vietas neatkarīgi no tā, vai attiecīgais lauksaimnieks ir izraudzīts pārbaudei uz vietas saskaņā ar 45. pantu vai to neatbilstību papildu pārbaudei, kas darītas zināmas kompetentajai kontroles iestādei jebkādā citā veidā, ietver kontroles ziņojumā, kas jāizveido kompetentajai kontroles iestādei.

Ziņojumu sadala šādās daļās:

a) vispārējā daļa, kurā jo īpaši ietverta šāda informācija:

   i) pārbaudei uz vietas izraudzītais lauksaimnieks;

   ii) klātesošās personas;

   iii) tas, vai lauksaimnieks ir bijis brīdināts par apmeklējumu, un, ja ir bijis brīdināts, tad šāda iepriekšēja paziņojuma laiks;

b) daļa, kurā atsevišķi atspoguļotas pārbaudes, kas veiktas attiecībā uz katru tiesību aktu un standartu, un kurā jo īpaši ietverta šāda informācija:

   i) prasības un standarti, attiecībā uz kuriem veiktas pārbaudes;

   ii) veikto pārbaužu veids un apjoms;

   iii) iegūtie dati;

   iv) tiesību akti un standarti, attiecībā uz kuriem konstatētas neatbilstības;

c) novērtējuma daļa, kurā ir neatbilstības nozīmīguma izvērtējums attiecībā uz katru tiesību aktu un/vai standartu, pamatojoties uz kritērijiem "nopietnība", "apjoms", "pastāvība" un "atkārtošanās" saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 7. panta 1. punktu, norādot visus faktorus, kuriem jārada piemērojamā samazinājuma palielinājums vai samazinājums.

   Ja noteikumos attiecībā uz attiecīgo prasību vai standartu ir paredzēta izvēles iespēja turpmāk neizskatīt konstatēto neatbilstību, ziņojumā iekļauj attiecīgu norādi. Tas pats attiecas uz gadījumu, kad dalībvalsts nosaka laika posmu, kurā jānodrošina atbilstība jaunam standartam, kā minēts 5. panta 3. punktā Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai [1], vai laika posmu jaunajiem lauksaimniekiem, kurā jānodrošina atbilstība obligātajiem standartiem, kā minēts 4. panta 2. punktā Komisijas 2002. gada 26. februāra Regulā (EK) Nr. 445/2002, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 piemērošanai [2].

2. Lauksaimnieku informē par visām konstatētajām neatbilstībām.

3. Neierobežojot īpašus noteikumus, kas iekļauti prasībām un standartiem piemērojamos likumos, kontroles ziņojumu pabeidz viena mēneša laikā pēc pārbaudes uz vietas. Šo termiņu attiecīgi pamatotos apstākļos tomēr var pagarināt līdz trim mēnešiem, jo īpaši, ja tas vajadzīgs ķīmisku vai fizikālu analīžu veikšanai.

Ja kompetentā kontroles iestāde nav pilnvarotais maksātājs, ziņojumu nosūta pilnvarotajam maksātājam mēneša laikā pēc ziņojuma pabeigšanas.

IV SADAĻA

ATBALSTA, SAMAZINĀJUMU UN NEPIEŠĶIRŠANAS APRĒĶINA BĀZE

I NODAĻA

ATZINUMI AR ATBILSTĪBAS KRITĒRIJIEM

I iedaļa

Vienreizējo maksājumu shēma un citas platībatkarīgā atbalsta shēmas

49. pants

Vispārēji principi

1. Lai piemērotu šo iedaļu, attiecīgi nosaka šādas kultūraugu grupas:

a) platības vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanai, kas katra attiecīgi atbilst īpaši tai paredzētajiem nosacījumiem;

[1] OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1783/2003 (OV L 270, 21.10.2003., 70. lpp.).
[2] OV L 74, 15.3.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 963/2003 (OV L 138, 5.6.2003., 32. lpp.).

b) platības, kam jāpiemēro atšķirīga atbalsta likme;

c) atmatas, kas deklarētas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļā noteiktajām atbalsta shēmām, un attiecīgā gadījumā atmatas, kam jāpiemēro atšķirīga atbalsta likme;

d) lopbarības platības, kas deklarētas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 131. panta piemērošanai;

e) lopbarības platības, izņemot ganības un tās platības, ko izmanto laukaugu audzēšanai Regulas (EK) Nr. 1782/2003 132. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē un kas deklarētas minētā panta piemērošanai;

f) ganības Regulas (EK) Nr. 1782/2003 132. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē, kas deklarētas minētā panta piemērošanai.

Atkāpjoties no b) apakšpunkta, piemērojot a) apakšpunktu, ņem vērā dažādu tiesību uz maksājumu vidējās vērtības saistībā ar attiecīgo deklarēto platību.

2. Ja vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanai apstiprinātā platība ir mazāka par deklarēto platību, lai noteiktu, kuras no tiesībām uz maksājumiem jāieskaita valsts rezervē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 45. panta 1. punktu un 42. panta 8. punkta otro daļu, piemēro šādus noteikumus:

a) apstiprināto platību ņem vērā, sākot ar tām tiesībām uz maksājumu, kam ir visaugstākā vērtība;

b) tiesības uz maksājumu, kam ir visaugstākā vērtība, uz minēto platību attiecina vispirms, un pēc tam attiecina tiesības ar nākamo zemāko vērtību.

Lai piemērotu šo punktu, tiesības uz maksājumu par atmatā atstātu zemi un pārējās tiesības uz maksājumu izskata atsevišķi.

3. Ja viena un tā pati platība ir pamatojums atbalsta pieteikumiem saskaņā ar vairākām platībatkarīgā atbalsta shēmām, minēto platību ņem vērā par katru atbalsta shēmu atsevišķi.

50. pants

Aprēķinu bāze attiecībā uz deklarētajām platībām

1. Attiecībā uz atbalsta pieteikumiem saskaņā ar platībatkarīgā atbalsta shēmām, izņemot atbalstu par cietes kartupeļiem un sēklām, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas attiecīgi 6. un 9. nodaļā, ja konstatē, ka kultūraugu grupai apstiprinātā platība ir lielāka par atbalsta pieteikumā deklarēto platību, atbalsta aprēķināšanā ņem vērā deklarēto platību.

2. Neierobežojot samazinājumus un nepiešķiršanu, kas piemērojama pēc platības faktiskās noteikšanas saskaņā ar 51. un 53. pantu, attiecībā uz atbalsta pieteikumu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu, ja ir deklarēto tiesību uz maksājumu un deklarētās platības neatbilstība, maksājuma aprēķinu veic, pamatojoties uz mazāko lielumu.

3. Neierobežojot samazinājumus un nepiešķiršanu saskaņā ar 51. un 53. pantu, attiecībā uz atbalsta pieteikumiem saskaņā ar platībatkarīgā atbalsta shēmām, izņemot atbalstu par cietes kartupeļiem un sēklām, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas attiecīgi 6. un 9. nodaļā, ja vienotajā pieteikumā deklarētā platība ir lielāka par attiecīgajai kultūraugu grupai apstiprināto platību, atbalstu aprēķina, pamatojoties uz attiecīgajai kultūraugu grupai apstiprināto platību.

4. Neierobežojot samazinājumus un nepiešķiršanu saskaņā ar 51. un 53. pantu, attiecībā uz atbalsta pieteikumiem saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu, lai piemērotu 2. panta 22. punktā iekļauto definīciju "apstiprināta platība" attiecībā uz tiesībām uz maksājumu par atmatā atstātu zemi, piemēro šādus noteikumus:

a) ja lauksaimnieks nedeklarē visu savu platību, lai aktivētu viņa rīcībā esošās tiesības uz maksājumu par atmatā atstātu zemi, bet tajā pašā laikā deklarē atbilstošu platību citu tiesību uz maksājumu aktivēšanai, minēto platību uzskata par deklarētu kā atmatu nevis par apstiprinātu attiecībā uz 49. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto kultūraugu grupu;

b) ja konstatē, ka platība, kas deklarēta kā atmata, nav atmata, minēto platību uzskata par neapstiprinātu.

5. Attiecībā uz platībām, kas deklarētas īpašai kvalitātes piemaksai par cietajiem kviešiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/3002 72. pantu un piemaksai un īpašajam atbalstam par cietajiem kviešiem saskaņā ar minētās regulas 105. pantu, un ja ir konstatēta dalībvalsts noteiktā sertificētu sēklu minimālā daudzuma un faktiski izmatotā sēklu daudzuma starpība, platību apstiprina, sertificēto sēklu kopējo daudzumu, par kura izlietošanu lauksaimnieks ir iesniedzis pierādījumus, dalot ar sertificēto sēklu minimālo daudzumu uz hektāru, ko dalībvalsts ir noteikusi attiecīgajā ražošanas zonā.

6. Maksimālās platības, par ko tiesības uz atbalsta maksājumu ir tiem lauksaimniekiem, kuri pieprasa platībatkarīgo maksājumu par laukaugiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10. nodaļu, aprēķina, pamatojoties uz apstiprināto atmatas platību un proporcionāli katram attiecīgajam kultūraugam. Maksājumus laukaugu audzētājiem par apstiprināto atmatas platību tomēr samazina līdz apjomam, kas atbilst platībai, kura saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 107. panta 7. punktu būtu vajadzīga, lai saražotu 92 tonnas graudaugu produktu.

7. Ja lauksaimnieks nav varējis izpildīt savus pienākumus *force majeure* vai ārkārtēju apstākļu dēļ, kā minēts 72. pantā, viņš saglabā savas tiesības uz atbalstu par to platību, par kuru viņam bija tiesības pretendēt uz atbalstu, kad radās *force majeure* vai ārkārtēji apstākļi.

51. pants

Samazinājumi un nepiešķiršana deklarēšanas pārsnieguma gadījumos

1. Ja attiecībā uz kādu kultūraugu grupu platība, kas deklarēta platībatkarīgā atbalsta shēmas piemērošanai, izņemot atbalsta shēmas par cietes kartupeļiem un sēklām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 attiecīgi 93. un 99. pantu, pārsniedz saskaņā ar šīs regulas 50. panta 3. līdz 5. punktu apstiprināto platību, atbalstu aprēķina, pamatojoties uz apstiprināto platību, kas samazināta divkāršas konstatētās starpības apmērā, ja minētā starpība ir lielāka par 3 % vai diviem hektāriem, bet ne lielāka par 20 % no apstiprinātās platības.

Ja starpība ir lielāka par 20 % no apstiprinātās platības, par attiecīgo kultūraugu grupu platībatkarīgo atbalstu nepiešķir.

2. Ja attiecībā uz kopējo apstiprināto platību, kas iekļauta vienotajā pieteikumā, izņemot platību cietes kartupeļiem un sēklām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 attiecīgi 93. un 99. pantu, deklarētā platība pārsniedz saskaņā ar šīs regulas 50. panta 3. līdz 5. punktu apstiprināto platību par vairāk nekā 30 %, atbalstu, uz kādu attiecīgais lauksaimnieks būtu bijis tiesīgs pretendēt, ievērojot šīs regulas 50. panta 3. līdz 5. punktu, attiecībā uz minētajām atbalsta shēmām attiecīgajā kalendārajā gadā atsaka.

Ja starpība ir lielāka par 50 %, lauksaimniekam atkārtoti nepiešķir tiesības uz atbalstu, kas nepārsniedz summu, kura atbilst deklarētās platības un saskaņā ar 50. panta 3. līdz 5. punktu apstiprinātās platības starpībai. Minēto summu kompensē ar atbalsta maksājumiem, ievērojot jebkuru no Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III un IV sadaļā minētajām atbalsta shēmām, uz kurām lauksaimniekam ir tiesības pretendēt saistībā ar pieteikumiem, ko viņš iesniedz trīs kalendāro gadu laikā pēc kalendārā gada, kurā konstatēta minētā starpība. Ja summu nevar pilnīgi kompensēt ar minētajiem atbalsta maksājumiem, atlikumu anulē.

3. Lai piemērotu šo pantu, ja lauksaimnieks, kurš pieprasa atbalstu attiecībā uz enerģijas kultūrām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 88. pantu vai deklarē zemes gabalus kā atmatu saskaņā ar minētās regulas 55. panta b) punktu vai 107. panta 3. punkta pirmo ievilkumu, nepiegādā attiecīgā izejmateriāla vajadzīgo daudzumu, uzskata, ka viņš nav izpildījis savas saistības attiecībā uz zemes gabaliem, kas paredzēti enerģijas kultūrām, vai atmatu, respektīvi, attiecībā uz platību, kas aprēķināta, viņa apstrādātās un izejmateriālu ražošanai izmantotās zemes platību reizinot ar minētā izejmateriāla piegāžu iztrūkumu procentos.

52. pants

Samazinājumi attiecībā uz atbalsta pieteikumiem par cietes kartupeļiem un sēklām

1. Ja konstatē, ka faktiski apstrādātā platība ir par vairāk nekā 10 % mazāka nekā platība, kas deklarēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 6. nodaļā paredzētajam atbalsta maksājumam par cietes kartupeļiem, izmaksājamo atbalstu samazina konstatētās starpības divkāršā apmērā.

2. Ja konstatē, ka faktiski apstrādātā platība ir par vairāk nekā 10 % lielāka nekā platība, kas deklarēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 9. nodaļā paredzētajam atbalsta maksājumam par sēklām, izmaksājamo atbalstu samazina konstatētās starpības divkāršā apmērā.

3. Ja konstatē, ka 1. un 2. punktā minētos pārkāpumus lauksaimnieks ir izdarījis tīši, 1. un 2. punktā minētā atbalsta kopējo summu atsaka.

Tādā gadījumā lauksaimniekam atkārtoti nepiešķir atbalstu, kas vienāds ar minēto summu. Minēto summu kompensē ar atbalsta maksājumiem, ievērojot jebkuru no Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III un IV sadaļā minētajām atbalsta shēmām, uz kurām lauksaimniekam ir tiesības pretendēt saistībā ar pieteikumiem, ko viņš iesniedz trīs kalendāro gadu laikā pēc kalendārā gada, kurā konstatēts minētie pārkāpumi. Ja summu nevar pilnīgi kompensēt ar minētajiem atbalsta maksājumiem, atlikumu anulē.

53. pants

Tīšs deklarēšanas pārsniegums

Ja deklarētās platības un tās platības starpība, kura apstiprināta saskaņā ar 50. panta 3. punktu, 4. punkta b) apakšpunktu un 5. punktu, rodas apzināti izdarītu pārkāpumu dēļ, atbalstu, uz kuru lauksaimniekam būtu bijušas tiesības pretendēt saskaņā ar 50. panta 3. punktu, 4. punkta b) apakšpunktu un 5. punktu, attiecīgajā kalendārajā gadā saskaņā ar attiecīgo atbalsta shēmu nepiešķir.

Turklāt, ja minētā starpība ir lielāka nekā 20 % no apstiprinātās platības, lauksaimniekam atkārtoti neizmaksā atbalstu, kas nepārsniedz summu, kura atbilst deklarētās platības un saskaņā ar 50. panta 3. punktu, 4. punkta b) apakšpunktu un 5. punktu apstiprinātās platības starpībai. Minēto summu kompensē ar atbalsta maksājumiem, ievērojot jebkuru no Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III un IV sadaļā minētajām atbalsta shēmām, uz kurām lauksaimniekam ir tiesības pretendēt saistībā ar pieteikumiem, ko viņš iesniedz trīs kalendāro gadu laikā pēc kalendārā gada, kurā konstatēta minētā starpība. Ja summu nevar pilnīgi kompensēt ar minētajiem atbalsta maksājumiem, atlikumu anulē.

54. pants

Samazinājumi un nepiešķiršana attiecībā uz atbalsta pieteikumiem par sēklām

1. Ja konstatē, ka sēklas, uz kurām attiecas atbalsta pieteikums, lauksaimnieks faktiski nav izmantojis sēšanai 31. panta b) punkta iii) apakšpunkta nozīmē, atbalstu, kas izmaksājams par attiecīgajām sugām, pēc saskaņā ar 52. pantu piemērojamo samazinājumu piemērošanas samazina par 50 %, ja neizmantotie daudzumi pārsniedz 2 %, bet nepārsniedz 5 % no atbalsta pieteikumā iekļautā daudzuma. Ja neizmantotais daudzums pārsniedz 5 %, atbalstu par sēklām attiecīgajā kalendārajā gadā nepiešķir.

2. Ja konstatē, ka atbalsts ir pieprasīts par oficiāli nesertificētām sēklām vai sēklām, kas dalībvalstī ievāktas tajā kalendārajā gadā, kurā sākas tirdzniecības gads, par ko ir noteikts atbalsts, par minēto tirdzniecības gadu, kā arī par nākamo tirdzniecības gadu atbalstu nepiešķir.

55. pants

Lopbarības platības aprēķins attiecībā uz piemaksām, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 131. pantā

1. Lai piešķirtu Regulas (EK) Nr. 1782/2003 131. pantā minēto atbalstu, aprēķinot lopbarības platību, piemēro šīs regulas 50. panta 1. punktu, 50. panta 3. punktu, 51. panta 1. punktu un 53. pantu.

2. Ja konstatē, ka deklarētās platības un saskaņā ar 50. panta 3. punktu apstiprinātās platības starpība ir lielāka par 50 %, lauksaimniekam attiecībā uz atbalsta pieteikumiem, ko viņš iesniedz trīs kalendāro gadu laikā pēc kalendārā gada, kurā konstatēta minētā starpība, atkārtoti neizmaksā atbalstu par lopbarības platību, kas vienāda ar deklarētās platības un apstiprinātās platības starpību. Ja platību, par kuru neizmaksā atbalstu, minētajā periodā nevar pilnīgi kompensēt, atlikumu anulē.

3. Samazinājumus un nepiešķiršanu saskaņā ar 1. un 2. punktu piemēro tikai tad, ja par deklarēto platību ir paredzēts vai būtu bijis paredzēts lielāks maksājums.

56. pants

Lopbarības platības aprēķins attiecībā uz ekstensifikācijas maksājumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 132. pantu

1. Regulas (EK) Nr. 1782/2003 132. pantā paredzētos ekstensifikācijas maksājumus nedrīkst piešķirt par dzīvnieku skaitu, kas ir lielāks nekā skaits, par kuru pēc šīs regulas 55. panta piemērošanas var maksāt iepriekš minētās regulas 131. pantā paredzētās piemaksas.

2. Neierobežojot 1. punktu, attiecīgo lopbarības platību nosaka saskaņā ar 50. pantu.

Ja ganāmpulka blīvuma koeficienta maksimālā robeža nav pārsniegta attiecībā pret tādējādi apstiprināto platību, apstiprinātā platība ir ekstensifikācijas maksājuma aprēķina bāze.

Ja maksimālā robeža ir pārsniegta, atbalsta kopsummu, uz kuru lauksaimniekam ir tiesības pretendēt, ņemot vērā atbalsta pieteikumus, ko viņš attiecīgajā kalendārajā gadā iesniedzis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 131. pantā minētajām atbalsta shēmām, samazina par 50 % no tās summas, ko lauksaimnieks ir saņēmis vai būtu saņēmis kā ekstensifikācijas maksājumu.

3. Ja deklarētās platības un apstiprinātās platības starpība rodas tīši izdarītu pārkāpumu dēļ un ja ganāmpulka blīvuma koeficienta maksimālā robeža ir pārsniegta attiecībā pret apstiprināto platību, 2. punktā minētā atbalsta kopējo summu atsaka. Šādā gadījumā attiecīgi piemēro 53. panta otro daļu.

II iedaļa

Piemaksas par ganāmpulku

57. pants

Aprēķina bāze

1. Ja ir piemērojams individuāls ierobežojums vai individuālā maksimālā robeža, dzīvnieku skaitu, kas norādīts atbalsta pieteikumos, samazina līdz ierobežojuma maksimālajai robežai, kas noteikta attiecīgajam lauksaimniekam.

2. Nekādā gadījumā atbalstu nedrīkst piešķirt par dzīvnieku skaitu, kas ir lielāks, nekā norādīts atbalsta pieteikumā.

3. Neierobežojot 59. un 60. pantu, ja atbalsta pieteikumā deklarētais dzīvnieku skaits pārsniedz to dzīvnieku skaitu, kas apstiprināts pēc administratīvām pārbaudēm vai pārbaudēm uz vietas, atbalstu aprēķina, pamatojoties uz apstiprinātajiem dzīvniekiem.

Ja lauksaimnieks nav varējis izpildīt savas nosacījumu nemainīšanas saistības *force majeure* vai ārkārtēju apstākļu dēļ, kā minēts 72. pantā, viņš saglabā savas tiesības uz atbalstu par to dzīvnieku skaitu, par kuru viņam bija tiesības pretendēt uz atbalstu, kad radās *force majeure* vai ārkārtēji apstākļi.

4. Ja konstatē neatbilstību liellopu identificēšanas un reģistrācijas sistēmai, piemēro šādus noteikumus:

a) liellopu, kas pazaudējis vienu no abām krotālijām, uzskata par apstiprinātu, ja tas ir skaidri un individuāli identificēts ar pārējiem liellopu identificēšanas un reģistrācijas sistēmas elementiem;

b) ja konstatētie pārkāpumi attiecas uz nepareiziem ierakstiem reģistrā vai dzīvnieku pasēm, attiecīgo dzīvnieku uzskata par neapstiprinātu tikai tajā gadījumā, ja šādas kļūdas konstatētas vismaz divās pārbaudēs 24 mēnešu laikā. Visos pārējos gadījumos attiecīgos dzīvniekus uzskata par neapstiprinātiem pēc pirmā konstatētā pārkāpuma.

Attiecībā uz liellopu identificēšanas un reģistrācijas sistēmas ierakstiem un paziņojumiem minētajai sistēmai piemēro 19. pantu.

58. pants

Aizstāšana

1. Liellopus, kas atrodas saimniecībā, uzskata par apstiprinātiem tikai tad, ja tie ir identificēti atbalsta pieteikumā. Zīdītājgovis vai teles, par kurām ir pieprasīts atbalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 125. vai 129. pantu, un piena govis, par kurām ir pieprasīts atbalsts saskaņā ar minētās regulas 132. panta 4. punktu, ievērojot minētajos pantos noteiktos ierobežojumus, nosacījumu nemainīšanas periodā tomēr var aizstāt, nezaudējot tiesības uz pieprasīto atbalsta maksājumu.

2. Aizstāšana, ievērojot 1. punktu, notiek 20 dienu laikā pēc notikuma, kas radījis vajadzību veikt aizstāšanu, un to ieraksta reģistrā ne vēlāk kā trīs dienas pēc aizstāšanas dienas. Kompetento iestādi, kam iesniegts atbalsta pieteikums, informē septiņu dienu laikā pēc aizstāšanas.

Ja dalībvalsts izmanto 16. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētās iespējas, minētā dalībvalsts tomēr var noteikt, ka informāciju, kas nosūtāma kompetentajai iestādei, var aizstāt ar paziņojumiem elektroniskajai liellopu datu bāzei par dzīvniekiem, kas aizvesti no saimniecības, un par citu dzīvnieku, kas nogādāts saimniecībā šā punkta pirmajā daļā paredzētajā termiņā.

3. Ja lauksaimnieks iesniedz atbalsta pieteikumu gan par aitu, gan kazu audzēšanu un ja maksātā atbalsta apjoms nav atšķirīgs, noteiktu skaitu aitu drīkst aizstāt ar līdzvērtīgu skaitu kazu un otrādi. Aitas un kazas, par kurām ir pieprasīts atbalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 113. pantu, ievērojot minētajā pantā noteiktos ierobežojumus, nosacījumu nemainīšanas periodā drīkst aizstāt, nezaudējot tiesības uz pieprasīto atbalsta maksājumu.

4. Aizstāšana, ievērojot 3. punktu, notiek 10 dienu laikā pēc notikuma, kas radījis vajadzību veikt aizstāšanu, un to ieraksta reģistrā ne vēlāk kā trīs dienas pēc aizstāšanas dienas. Kompetento iestādi, kam iesniegts atbalsta pieteikums, informē piecu darbdienu laikā pēc aizstāšanas.

59. pants

Samazinājumi un nepiešķiršana attiecībā uz liellopiem, par kuriem pieprasīts atbalsts

1. Ja attiecībā uz atbalsta pieteikumu saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem konstatē deklarēto dzīvnieku skaita un saskaņā ar 57. panta 3. punktu apstiprināto dzīvnieku skaita starpību, atbalsta kopsummu, uz kuru lauksaimniekam ir tiesības pretendēt saskaņā ar minētajām shēmām, par attiecīgo piemaksu periodu samazina par procentuālo daļu, kas jānosaka saskaņā ar šā panta 3. punktu, ja pārkāpumi konstatēti attiecībā uz ne vairāk kā trīs dzīvniekiem.

2. Ja pārkāpumus konstatē attiecībā uz vairāk nekā trīs dzīvniekiem, atbalsta kopsummu, uz kuru lauksaimniekam ir tiesības pretendēt saskaņā ar 1. punktā minētajām shēmām, par attiecīgo piemaksu periodu samazina:

a) par procentuālo daļu, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu, ja tā nepārsniedz 10 %,

b) par divkāršu procentuālo daļu, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu, ja tā pārsniedz 10 %, bet nepārsniedz 20 %.

Ja saskaņā ar 3. punktu noteiktā procentuālā daļa pārsniedz 20 %, atbalstu, uz kuru lauksaimniekam būtu bijušas tiesības pretendēt saskaņā ar 57. panta 3. punktu, saskaņā ar minētajām shēmām par attiecīgo piemaksu periodu atsaka.

Ja saskaņā ar šā panta 3. punktu noteiktā procentuālā daļa ir lielāka par 50 %, lauksaimniekam atkārtoti neizmaksā atbalstu tādā apjomā, kas atbilst deklarēto dzīvnieku skaita un saskaņā ar 57. panta 3. punktu apstiprināto dzīvnieku skaita starpībai. Minēto summu kompensē ar atbalsta maksājumiem saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem, uz kurām lauksaimniekam ir tiesības pretendēt saistībā ar pieteikumiem, ko viņš iesniedz trīs kalendāro gadu laikā pēc kalendārā gada, kurā konstatēta minētā starpība. Ja summu nevar pilnīgi kompensēt ar minētajiem atbalsta maksājumiem, atlikumu anulē.

3. Lai noteiktu 1. un 2. punktā minētās procentuālās daļas, to liellopu skaitu, par kuriem pieprasīts atbalsts saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem attiecīgajā piemaksu periodā un attiecībā uz kuriem konstatēti pārkāpumi, dala ar visu to liellopu skaitu, kas apstiprināti par attiecīgo piemaksu periodu.

4. Ja deklarēto dzīvnieku skaita un to dzīvnieku skaita starpība, kas apstiprināti saskaņā ar 57. panta 3. punktu, rodas apzināti izdarītu pārkāpumu dēļ, atbalstu, uz kuru lauksaimniekam būtu bijušas tiesības pretendēt saskaņā ar 57. panta 3. punktu, attiecīgajā piemaksu periodā saskaņā ar attiecīgo atbalsta shēmu vai shēmām par liellopiem atsaka.

Ja saskaņā ar šā panta 3. punktu noteiktā starpība ir lielāka par 20 %, lauksaimniekam atkārtoti nepiešķir atbalstu tādā apjomā, kas atbilst deklarēto dzīvnieku skaita un saskaņā ar 57. panta 3. punktu apstiprināto dzīvnieku skaita starpībai. Minēto summu kompensē ar atbalsta maksājumiem saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem, uz kurām lauksaimniekam ir tiesības pretendēt saistībā ar pieteikumiem, ko viņš iesniedz trīs kalendāro gadu laikā pēc kalendārā gada, kurā konstatēta minētā starpība. Ja summu nevar pilnīgi kompensēt ar minētajiem atbalsta maksājumiem, atlikumu anulē.

60. pants

Samazinājumi un nepiešķiršana attiecībā uz aitām vai kazām, par kurām pieprasīts atbalsts

1. Ja attiecībā uz atbalsta pieteikumiem saskaņā ar atbalsta shēmu par aitām vai kazām konstatē starpību saskaņā ar 57. panta 3. punktu, *mutatis mutandis* piemēro 59. panta 2., 3. un 4. punktu, sākot no pirmā dzīvnieka, attiecībā uz kuru ir konstatēts pārkāpums.

2. Ja konstatē, ka aitu audzētājs, kurš tirgo aitas pienu un aitas piena produktus, nav šo darbību deklarējis savā piemaksas pieteikumā, atbalsta summu, uz ko viņam ir tiesības pretendēt, samazina līdz piemaksai, kas maksājama aitu audzētājiem, kuri tirgo aitas pienu un aitas piena produktus, un no kā atskaitīta starpība starp minēto piemaksu un visu piemaksu par aitām reproduktīvā vecumā.

3. Ja attiecībā uz pieteikumiem par papildu piemaksu konstatē, ka mazāk nekā 50 % no saimniecības lauksaimniecībā izmantojamās platības atrodas apgabalos, kas minēti Padomes Regulas (EK) Nr. 1782/2003 114. panta 1. punktā, papildu piemaksu nemaksā un piemaksu par aitām un kazām reproduktīvā vecumā samazina par summu, kas vienāda ar 50 % no papildu piemaksas.

4. Ja konstatē, ka procentuālā daļa saimniecības lauksaimniecībā izmantojamai platībai, kas atrodas Regulas (EK) Nr. 2550/2001 I pielikumā uzskaitītajos apgabalos, ir mazāka nekā 50 %, piemaksu par kazām reproduktīvā vecumā nemaksā.

5. Ja konstatē, ka ražotājs, kurš praktizē vasaras ganību izmantošanu un iesniedz pieteikumu par papildu piemaksu, 90 % savu dzīvnieku nav ganījis vismaz 90 dienas apgabalā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 114. panta 2. punkta b) apakšpunktā, papildu piemaksu nemaksā, un piemaksu par aitām vai kazām reproduktīvā vecumā samazina par summu, kas vienāda ar 50 % no papildu piemaksas.

6. Ja konstatē, ka pārkāpums, kas minēts 2., 3., 4. un 5. punktā, radies noteikumu apzinātas neievērošanas dēļ, atbalsta kopsummu, kas norādīta minētajos punktos, atsaka.

Tādā gadījumā lauksaimniekam atkārtoti nepiešķir atbalstu, kas vienāds ar minēto summu. Minēto summu kompensē ar atbalsta maksājumiem saskaņā ar atbalsta shēmu par aitām un kazām, uz kuru lauksaimniekam ir tiesības pretendēt saistībā ar pieteikumiem, ko viņš iesniedz trīs kalendāro gadu laikā pēc kalendārā gada, kurā konstatēts minētais pārkāpums.

7. Attiecībā uz lauksaimniekiem, kas audzē gan aitas, gan kazas reproduktīvā vecumā, par kurām ir tiesības saņemt vienādas piemaksas, ja pārbaudē uz vietas konstatē atšķirīgu ganāmpulka sastāvu attiecīgo sugu dzīvnieku skaita ziņā, dzīvniekus uzskata par vienas grupas dzīvniekiem.

61. pants

Dabas apstākļi

Samazinājumus un nepiešķiršanu, kas paredzēta 59. un 60. pantā, nepiemēro gadījumos, kad lauksaimnieks nevar izpildīt savas saistības turēt dzīvniekus, par kuriem ir pieprasīts atbalsts, dabas apstākļu ietekmes dēļ uz ganāmpulku vai sīklopu ganāmpulku visā nosacījumu nemainīšanas periodā, ja viņš ir rakstiski informējis kompetento iestādi desmit darbdienu laikā pēc tam, kad konstatēta dzīvnieku skaita samazināšanās.

Neierobežojot faktiskos apstākļus, kas jāņem vērā atsevišķos gadījumos, kompetentās iestādes var jo īpaši atzīt šādus dabas apstākļus, kas attiecas uz ganāmpulku vai sīklopu ganāmpulku:

a) dzīvnieka nobeigšanās slimības dēļ;

b) dzīvnieka nobeigšanās nelaimes gadījumā, kurā lauksaimnieks nav vainojams.

62. pants

Viltotas apliecības un deklarācijas, ko izsniegušas lopkautuves

Attiecībā uz deklarācijām vai apliecībām, ko izsniegušas lopkautuves saistībā ar Regulas (EK) Nr. 2342/1999 35. pantā paredzēto kaušanas piemaksu, ja konstatē, ka lopkautuve klajas nolaidības dēļ vai apzināti ir izsniegusi viltotu apliecību vai deklarāciju, attiecīgā dalībvalsts piemēro valsts noteiktas sankcijas. Ja šādus pārkāpumus konstatē otrreiz, attiecīgajai lopkautuvei vismaz uz vienu gadu atņem tiesības rakstīt deklarācijas vai izsniegt apliecības, kas derīgas, lai saņemtu piemaksu.

63. pants

Atzinumi attiecībā uz papildmaksājumiem

Attiecībā uz papildmaksājumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1782/2003 133. pantā, dalībvalstis paredz samazinājumus un nepiešķiršanu, kas būtībā ir līdzvērtīga tai, kas paredzēta šajā sadaļā.

I iedaļa

Piena ražošanas piemaksa un papildmaksājumi

64. pants

Piena ražošanas piemaksa un papildmaksājumi

Attiecībā uz rezultātiem, kas konstatēti saistībā ar atbalsta pieteikumiem par piena ražošanas piemaksu un papildmaksājumiem, 50. pantu, 51. panta 1. punktu un 53. pantu piemēro, vārdu "platība" aizvietojot ar frāzi "individuālais references daudzums" un frāzi "apstiprinātā platība" aizvietojot ar frāzi "apstiprinātais individuālais references daudzums".

Ja gadījumā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2237/2003 30. pantā, attiecīgā persona neuzsāk ražošanu līdz pieteikuma iesniegšanas termiņa beigām, apstiprinātais individuālais references daudzums uzskatāms par nulli. Šajā gadījumā attiecīgās personas atbalsta pieteikumu par attiecīgo gadu noraida. Summu, kas vienāda ar summu, uz kuru attiecas noraidītais pieteikums, kompensē ar atbalsta maksājumiem saskaņā ar kādu no Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III un IV sadaļā minētajām atbalsta shēmām, uz ko personai ir tiesības pretendēt saistībā ar pieteikumiem, kurus tā iesniedz kalendārajā gadā, kas ir pēc kalendārā gada, kurā konstatēta minētā neatbilstība.

II NODAĻA

ATZINUMI ATTIECĪBĀ UZ SAVSTARPĒJU ATBILSTĪBU

65. pants

Vispārējie principi un definīcija

1. Lai īstenotu šo nodaļu, piemēro 41. panta noteikumus.

2. Lai piemērotu Regulas (EK) Nr. 1782/2003 6. panta 1. punktu, darbību vai bezdarbību tieši attiecina uz atsevišķu lauksaimnieku, kurš izdarījis pārkāpumu un kura pārziņā attiecīgās neatbilstības konstatēšanas brīdī ir attiecīgā saimniecība, platība, ražošanas vienība vai dzīvnieks. Ja attiecīgā saimniecība, platība, ražošanas vienība vai dzīvnieks ir nodots lauksaimniekam pēc tam, kad neatbilstība sākusi izpausties, pārņēmējs ir līdzvērtīgi atbildīgs gadījumā, kad viņš ir saglabājis neatbilstību, ja viņš minēto neatbilstību būtu varējis pienācīgi atklāt un izbeigt.

3. Ja par dažādo tiešo maksājumu shēmām, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 2. panta d) punktā, ir atbildīgi vairāki pilnvarotie maksātāji, dalībvalstis veic attiecīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs nodaļas noteikumu atbilstošu piemērošanu, jo īpaši to, ka visiem tiešajiem maksājumiem, ko pieprasa lauksaimnieks, piemēro vienu samazinājuma likmi.

4. Neatbilstības uzskata par "konstatētām", ja tās ir noteiktas jebkāda veida pārbaudēs, kas veiktas saskaņā ar šo regulu, vai pēc tam, kad minētās neatbilstības darītas zināmas kompetentajai iestādei jebkādā citādā veidā.

66. pants

Samazinājumu piemērošana nolaidības gadījumā

1. Neierobežojot 71. pantu, ja konstatētā neatbilstība radusies lauksaimnieka nolaidības dēļ, samazinājumu piemēro Regulas (EK) Nr. 1782/2003 2. panta d) punktā noteikto tiešo maksājumu kopsummai, kas piešķirta vai jāpiešķir attiecīgajam lauksaimniekam, ievērojot atbalsta pieteikumus, ko viņš iesniedzis vai vēl iesniegs gadā, kurā konstatēta minētā neatbilstība. Minētais samazinājums parasti ir 3 % no minētās kopējās summas.

Pilnvarotais maksātājs, pamatojoties uz novērtējumu, ko sniegusi kompetentā iestāde kontroles ziņojumā saskaņā ar 48. panta 1. punkta c) apakšpunktu, tomēr var nolemt samazināt minēto procentuālo daļu līdz 1 % vai paaugstināt to līdz 5 % no kopsummas, vai 48. panta 1. punkta c) apakšpunkta otrajā daļā minētajos gadījumos nenoteikt nekādus samazinājumus.

2. Ja ir konstatētas vairākas neatbilstības attiecībā uz dažādiem tiesību aktiem vai standartiem tajā pašā savstarpējas atbilstības jomā, lai samazinājumu noteiktu saskaņā ar 1. punktu, šos gadījumus uzskata par vienu neatbilstību.

3. Ja ir konstatētas vairākas neatbilstības attiecībā uz dažādām savstarpējas atbilstības jomām, 1. punktā noteikto samazinājuma procedūru piemēro katrai neatbilstībai atsevišķi. Pievieno samazinājumu galīgos procentus. Maksimālais samazinājums tomēr nepārsniedz 5 % no 1. punktā minētās kopējās summas.

4. Neierobežojot tīšu pārkāpumu gadījumus saskaņā ar 67. pantu, ja konstatē atkārtotas neatbilstības, procentuālo daļu, kas saskaņā ar 1. punktu noteikta saistībā ar pirmo neatbilstību, attiecībā uz pirmo atkārtošanos reizina ar koeficientu "3". Tādēļ gadījumā, kad minētā procentuālā daļa ir noteikta saskaņā ar 2. punktu, pilnvarotais maksātājs nosaka tādu procentuālo daļu, kas būtu bijusi piemērojama pirmajai neatbilstībai attiecībā un konkrēto prasību vai standartu.

Ja neatbilstības turpmāk atkārtojas, reizināšanas koeficientu "3" katru reizi piemēro tā samazinājuma rezultātam, kas noteikts attiecībā uz iepriekšējo atkārtoto neatbilstību. Maksimālais samazinājums tomēr nepārsniedz 15 % no 1. punktā minētās kopējās summas.

Ja ir sasniegti maksimālie 15 %, kompetentā iestāde informē attiecīgo lauksaimnieku, ka gadījumā, kad to pašu neatbilstību konstatēs vēlreiz, uzskatīs, ka viņš ar rīkojies apzināti 67. panta nozīmē. Ja pēc tam konstatē turpmāku neatbilstību, piemērojamā samazinājuma procentuālo daļu nosaka, iepriekšējā reizinājuma rezultātu, attiecīgā gadījumā līdz 15 % ierobežojuma piemērošanai, kā paredzēts otrās daļas pēdējā teikumā, reizinot ar koeficientu "3".

67. pants

Samazinājumu un izslēgšanas piemērošana tīšu pārkāpumu gadījumā

1. Neierobežojot 71. pantu, ja lauksaimnieks konstatēto pārkāpumu ir izdarījis tīši, samazinājums, kas jāpiemēro 66. panta 1. punkta pirmajā daļā minētajai kopsummai, parasti ir 20 % no minētās kopējās summas.

Pilnvarotais maksātājs, pamatojoties uz novērtējumu, ko sniegusi kompetentā iestāde kontroles ziņojumā saskaņā ar 48. panta 1. punkta c) apakšpunktu, tomēr var nolemt samazināt minēto procentuālo daļu līdz vismaz 15 % vai attiecīgā gadījumā palielināt to līdz 100 % no kopējās summas.

2. Ja tīši izdarītais pārkāpums attiecas uz konkrētu atbalsta shēmu, lauksaimniekam attiecīgajā kalendārajā gadā minēto shēmu nepiemēro.

Turklāt ārkārtējas nopietnības, apjoma vai pastāvīguma gadījumos vai tad, ja ir konstatēti tīši pārkāpumi, attiecīgo atbalsta shēmu lauksaimniekam nepiemēro arī nākamajā kalendārajā gadā.

III NODAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI

68. pants

Izņēmumi, piemērojot samazinājumus un nepiešķiršanu

1. Regulas I nodaļā paredzētos samazinājumus un nepiešķiršanu nepiemēro, ja lauksaimnieks ir iesniedzis pareizu faktisko informāciju vai ja viņš var citādi pierādīt, ka nav vainojams.

2. Regulas I nodaļā paredzētos samazinājumus un nepiešķiršanu nepiemēro attiecībā uz tām atbalsta pieteikuma daļām, par kurām lauksaimnieks rakstiski informē kompetento iestādi, ka atbalsta pieteikums ir nepareizs vai ka tas ir kļuvis nepareizs pēc iesniegšanas, ja lauksaimnieks nav bijis informēts par kompetentās iestādes nodomu veikt pārbaudi uz vietas un ja minētā iestāde jau nav informējusi lauksaimnieku par pārkāpumiem pieteikumā.

Saskaņā ar lauksaimnieka sniegto informāciju, kas minēta pirmajā daļā, atbalsta pieteikumu pielāgo faktiskajai situācijai.

69. pants

Elektroniskās liellopu datu bāzes ierakstu grozījumi un pielāgojumi

Attiecībā uz liellopiem, par kuriem ir pieprasīts atbalsts, no atbalsta pieteikuma iesniegšanas brīža attiecībā uz kļūdām un izlaidumiem ierakstos elektroniskajā liellopu datu bāzē piemēro 68. pantu.

Attiecībā uz pieprasījumā neiekļautiem liellopiem tas pats pants attiecas uz samazinājumiem un nepiešķiršanu, kas piemērojama saskaņā ar šīs sadaļas II nodaļu.

V SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI*70. pants*

Minimālie maksājumi

Dalībvalstis var nolemt nepiešķirt atbalstu, ja summa uz vienu atbalsta pieteikumu nepārsniedz EUR 100.

71. pants

Samazinājumu uzkrāšanās

1. Ja arī neatbilstība ir pārkāpums, kas tādējādi ir būtisks, ņemot vērā samazinājumu vai nepiešķiršanas piemērošanu saskaņā ar IV sadaļas I un II nodaļu,

a) samazinājumus vai nepiešķiršanu saskaņā ar IV sadaļas I nodaļu piemēro attiecībā uz attiecīgajām atbalsta shēmām;

b) samazinājumus un nepiešķiršanu saskaņā ar IV sadaļas II nodaļu piemēro attiecībā uz to maksājumu kopsummu, kas piešķirami saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu un visām atbalsta shēmām, uz kurām neattiecas a) apakšpunktā minētie samazinājumi vai nepiešķiršana.

2. Attiecīgā gadījumā pēc 1. punkta piemērošanas, ja modulācijas, neatbilstību un pārkāpumu dēļ ir jāpiemēro dažādi samazinājumi, kompetentā iestāde samazinājumus aprēķina šādi:

a) pirmkārt, piemēro samazinājumus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 10. pantu;

b) otrkārt, atbalsta galīgo summu, ko lauksaimniekam būtu tiesības saņemt, samazina, piemērojot šīs regulas IV sadaļas I nodaļā paredzētos samazinājumus;

c) treškārt, galīgo summu izmanto kā bāzi, lai aprēķinātu visus samazinājumus, kas piemērojami saistībā ar pieteikumu novēlotu iesniegšanu, pamatojoties uz šīs regulas 21. pantu;

d) ceturtkārt, galīgo summu samazina, piemērojot šīs regulas IV sadaļas II nodaļā paredzētos samazinājumus.

3. Ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 2988/95 [1] 6. pantu, samazinājumi un nepiešķiršana saskaņā ar šo regulu neierobežo papildu sodus atbilstīgi citiem Kopienas vai valstu tiesību aktu noteikumiem.

[1] OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

72. pants

Force majeure un ārkārtēji apstākļi

Par *force majeure* gadījumiem un ārkārtējiem apstākļiem Regulas (EK) Nr. 1782/2003 40. panta 4. punkta nozīmē rakstiski jāpaziņo kompetentajai iestādei, pievienojot attiecīgus pierādījumus, desmit darbdienu laikā no dienas, kurā lauksaimnieks to var izdarīt.

73. pants

Nepamatotu maksājumu atgūšana

1. Ja ir veikts nepamatots maksājums, lauksaimnieks atmaksā attiecīgo summu, kam pieskaitīti procenti saskaņā ar 3. punktu.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka nepamatots maksājums jāatgūst, atskaitot atbilstošo summu no jebkura avansa vai maksājuma saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III un IV sadaļā minētajām atbalsta shēmām, kas attiecīgajam lauksaimniekam izmaksāts pēc dienas, kad pieņemts lēmums par summas atgūšanu. Lauksaimnieks tomēr var atmaksāt minēto summu, negaidot atskaitījumu.

3. Procentus aprēķina par laika posmu, kas aizritējis no dienas, kad lauksaimniekam paziņots par atmaksāšanas saistībām, līdz atmaksas vai atskaitījuma dienai.

Piemērojamo procentu likmi aprēķina saskaņā ar valsts tiesību aktiem, bet tā nevar būt zemāka par procentu likmi, kas piemērojama summu atgūšanai saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem.

4. Atmaksas saistības, kas minētas 1. punktā, nepiemēro, ja maksājums izdarīts kompetentās iestādes vai citas iestādes kļūdas dēļ un lauksaimnieks pamatoti nav varējis šo kļūdu atklāt.

Ja kļūda attiecas uz faktiem, kas ir būtiski attiecībā uz attiecīgā maksājuma aprēķinu, pirmo daļu tomēr piemēro tikai tad, ja lēmums par summas atmaksu nav paziņots 12 mēnešu laikā pēc maksājuma.

5. Atmaksas saistības, kas minētas 1. punktā, nepiemēro, ja laika posms, kas aizritējis no atbalsta samaksas dienas līdz dienai, kad kompetentā iestāde pirmo reizi paziņojusi saņēmējam, ka attiecīgais maksājums bijis nepamatots, ir ilgāks par desmit gadiem.

Pirmajā daļā minēto laika posmu tomēr samazina līdz četriem gadiem, ja saņēmējs ir darbojies godprātīgi.

6. Uz summām, kas jāatgūst samazinājumu un nepiešķiršanas piemērošanas dēļ, ievērojot 21. pantu un IV sadaļu, visos gadījumos attiecina četru gadu noilgumu.

7. Šā panta 4. un 5. punktu nepiemēro, ja ir izmaksāti avansi.

8. Dalībvalstis var nolemt neatgūt līdzekļus EUR 100 vai mazākā apjomā, neieskaitot procentus, uz vienu lauksaimnieku un par vienu piemaksas periodu, ja to tiesību aktos ir paredzēts neatgūt līdzekļus šādos gadījumos.

Ja neatkarīgi no nepamatoti samaksātām summām jāatgūst procentu summas, dalībvalstis saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem var nolemt neatgūt summas, kas attiecas uz procentiem, kas ir EUR 50 vai mazāki.

74. pants

Saimniecību nodošana

1. Šajā pantā:

a) "saimniecības nodošana" ir pārdošana, iznomāšana vai jebkurš līdzīgs darījumu veids attiecībā uz attiecīgajām ražošanas vienībām;

b) "nodevējs" ir lauksaimnieks, kura saimniecību nodod citam lauksaimniekam;

c) "pārņēmējs" ir lauksaimnieks, kuram nodod saimniecību.

2. Ja visu saimniecību viens lauksaimnieks nodod citam lauksaimniekam pēc tam, kad ir iesniegts atbalsta pieteikums, un pirms ir izpildīti visi nosacījumi, kas vajadzīgi atbalsta piešķiršanai, nodevējam par nodoto saimniecību atbalstu nepiešķir.

3. Atbalstu, par kuru pieprasījumu iesniedzis nodevējs, piešķir pārņēmējam:

a) ja laika posmā pēc saimniecības nodošanas, kas jānosaka dalībvalstīm, pārņēmējs informē kompetento iestādi par nodošanu un pieprasa atbalsta maksājumu;

b) ja pārņēmējs iesniedz visus pierādījumus, ko pieprasa kompetentā iestāde;

c) ja attiecībā uz nodoto saimniecību ir izpildīti visi nosacījumi, kas vajadzīgi atbalsta piešķiršanai.

4. Ja pārņēmējs informē kompetento iestādi un pieprasa atbalsta maksājumu saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu:

a) visas nodevēja tiesības un pienākumus, ko paredz tiesiskās attiecības starp nodevēju un kompetento iestādi un kas pamatojas uz atbalsta pieteikumu, nodod pārņēmējam;

b) visas darbības, kas vajadzīgas atbalsta piešķiršanai, un visas deklarācijas, ko izveidojis nodevējs pirms nodošanas, lai piemērotu attiecīgos Kopienas noteikumus, attiecina uz pārņēmēju;

c) nodoto saimniecību attiecīgā gadījumā uzskata par atsevišķu saimniecību attiecībā uz konkrēto tirdzniecības gadu vai piemaksas periodu.

5. Ja atbalsta pieteikumu iesniedz pēc tam, kad ir veiktas visas darbības, kas vajadzīgas atbalsta piešķiršanai, un ja viens lauksaimnieks visu saimniecību ir nodevis citam lauksaimniekam pēc minēto darbību uzsākšanas, bet pirms visu to nosacījumu ievērošanas, kas vajadzīgi atbalsta piešķiršanai, atbalstu var piešķirt pārņēmējam, ja ir ievēroti 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi. Tādā gadījumā piemēro šā panta 4. punkta b) apakšpunktu.

6. Dalībvalstis attiecīgā gadījumā var nolemt piešķirt atbalstu nodevējam. Tādā gadījumā:

a) pārņēmējam atbalstu nepiešķir;

b) dalībvalstis piemēro 2. līdz 5. punktā izklāstītās prasības *mutatis mutandis*.

7. Ja visu saimniecību viens lauksaimnieks nodod citam lauksaimniekam laika posmā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 44. panta 3. punktā, pārņēmējs var izmantot attiecīgos zemes gabalus, lai iesniegtu pieteikumu par maksājumu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu.

75. pants

Papildu pasākumi un dalībvalstu savstarpēja palīdzība

1. Dalībvalstis veic visus [turpmākos] pasākumus, kas vajadzīgi integrētās sistēmas pareizai piemērošanai, un sniedz savstarpēju palīdzību, kas vajadzīga, lai veiktu pārbaudes saskaņā ar šo regulu. Šajā ziņā, ja šī regula neparedz attiecīgus samazinājumus un nepiešķiršanu, dalībvalstis var noteikt attiecīgas valsts noteiktas sankcijas pret ražotājiem vai citiem tirgus dalībniekiem, piemēram, lopkautuvēm vai asociācijām, kas iesaistītas atbalsta piešķiršanas procedūrā, lai nodrošinātu atbilstību kontroles prasībām, piemēram, prasībai izveidot saimniecības kārtējā ganāmpulka reģistru vai izpildīt paziņošanas saistības.

2. Dalībvalstis sniedz savstarpēju palīdzību, lai nodrošinātu efektīvu kontroli, iesniegto dokumentu autentiskuma pārbaudi un/vai to datu precizitāti, ar kuriem notiek savstarpēja apmaiņa.

76. pants

Paziņojumi

1. Dalībvalstis vēlākais līdz katra gada 31. martam attiecībā uz vienreizējo maksājumu un citām platībatkarīgā atbalsta shēmām un vēlākais līdz katra gada 31. augustam attiecībā uz piemaksām par dzīvniekiem nosūta Komisijai ziņojumu par iepriekšējo kalendāro gadu, jo īpaši iekļaujot šādu informāciju:

a) integrētās sistēmas ieviešanas gaita, jo īpaši ieskaitot iespējas, kas izvēlētas savstarpējās atbilstības prasību izpildes kontrolei, un kompetentās kontroles iestādes, kas atbildīgas par savstarpējās atbilstības prasību un nosacījumu ievērošanas kontroli;

b) pieteikumu skaits, kā arī kopējā platība un kopējais dzīvnieku skaits, iedalīts pa atsevišķām atbalsta shēmām;

c) pieteikumu skaits, kā arī pārbaudītā kopējā platība un kopējais dzīvnieku skaits;

d) veikto pārbaužu rezultāti, norādot samazinājumus un nepiešķiršanu, kas piemērota saskaņā ar IV sadaļu.

Nosūtot Komisijai pirmajā daļā minēto paziņojumu attiecībā uz piemaksām par dzīvniekiem, dalībvalstis dara zināmu to personu kopējo skaitu, kas saņēmušas atbalstu saskaņā ar atbalsta shēmām, uz kurām attiecas integrētā sistēma.

2. Turklāt dalībvalstis vēlākais līdz 31. oktobrim katru gadu nosūta Komisijai paziņojumu par pastāvīgajām ganībām izmantotās zemes proporciju attiecībā pret kopējo lauksaimniecības zemes platību, kā minēts 3. panta 1. punktā. Turklāt vēlākais līdz 2005. gada 31. oktobrim dalībvalstis nosūta Komisijai paziņojumu par minēto proporciju 3. panta 2. punktā minētajā 2003. pārskata gadā.

3. Pienācīgi pamatotos ārkārtas gadījumos dalībvalstis ar Komisijas piekrišanu var atkāpties no 1. un 2. punktā paredzētajiem termiņiem.

4. Elektronisko datu bāzi, kas izveidota kā integrētās sistēmas daļa, izmanto tās informācijas pamatošanai, kas noteikta nozares noteikumos un kas dalībvalstīm jānosūta Komisijai.

III DAĻA

MODULĀCIJA

77. pants

Samazinājuma aprēķina bāze

Samazinājuma summu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 10. pantu aprēķina, pamatojoties uz to tiešo maksājumu summām, ko lauksaimniekiem ir tiesības saņemt līdz samazinājumu vai nepiešķiršanas piemērošanai saskaņā ar šo regulu vai attiecībā uz atbalsta shēmām, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 I pielikumā, bet nav iekļautas minētās regulas III vai IV sadaļā, saskaņā ar tām piemērojamiem īpašajiem tiesību aktiem.

78. pants

Sadales sistēma

Regulas (EK) Nr. 1782/2003 10. panta 3. punkta pirmajā daļā minēto atlikušo summu sadales sistēmu izveido, nosakot dalībvalstu daļas attiecībā uz lauksaimniecības zemēm un nodarbinātību lauksaimniecībā ar svērumu attiecīgi 65 % un 35 %.

Katras dalībvalsts daļu saistībā ar platību un nodarbinātību pielāgo, pamatojoties uz tās relatīvo iekšzemes kopproduktu (IKP) uz vienu iedzīvotāju, to izsakot kā pirktspējas līmeni, izmantojot to dalībvalstu vidējo rādītāju starpības vienu trešo daļu, uz kurām attiecas modulācija

Tālab izmanto šādus pamatdatus, kas pamatojas uz Eiropas Kopienu Statistikas biroja 2003. gada augustā sniegto informāciju:

a) 2000. gada saimniecību strukturālais apsekojums saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 571/88 ([1]) attiecībā uz lauksaimniecības zemēm;

b) 2001. gada darbaspēka apsekojums par nodarbinātību lauksaimniecības, medību un zvejas jomā saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 577/98 ([2]) attiecībā uz nodarbinātību lauksaimniecībā;

c) triju gadu vidējie rādītāji, pamatojoties uz tautsaimniecības uzskaiti 1999. līdz 2001. gadā attiecībā uz IKP uz vienu iedzīvotāju, to izsakot kā pirktspēju.

79. pants

Atbalsta papildu summa

1. Lai noteiktu, vai ir sasniegts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 12. pantā minētais limits, kas ir EUR 5 000, ņem vērā to tiešo maksājumu kopsummu, kas būtu jāpiešķir līdz šajā regulā paredzēto samazinājumu piemērošanai vai, attiecībā uz atbalsta shēmām, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 I pielikumā, bet nav iekļautas minētās regulas III vai IV sadaļā, līdz samazinājumu piemērošanai saskaņā ar tām piemērojamiem īpašajiem tiesību aktiem.

Ja lauksaimniekam nepiešķir tiešos maksājumus izdarītu pārkāpumu vai neatbilstību dēļ, atbalsta papildu summu tomēr nepiešķir.

2. Vēlākais līdz 31. oktobrim dalībvalstis paziņo Komisijai iepriekšējā gadā piešķirtā papildu atbalsta kopsummu.

IV DAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

80. pants

Atcelšana

1. Regulu (EK) Nr. 2419/2001 atceļ. To tomēr turpina piemērot attiecībā uz atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem vai piemaksu periodiem, kuri sākas pirms 2005. gada 1. janvāra.

Ja samazinājumus, kas piemērojami, izmantojot ieskaitu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2419/2001 32. panta 2. punkta otro daļu, 33. panta otro daļu, 34. panta 2. punktu, 35. panta 3. punkta pēdējo teikumu, 38. panta 2. punkta trešo daļu, 38. panta 4. punkta otro daļu un 40. panta 1. un 6. punktu, vēl nevar pilnīgi kompensēt līdz šīs regulas piemērošanas dienai, atlikumu kompensē ar maksājumiem saskaņā ar jebkuru no atbalsta shēmām, uz kurām attiecas šī regula, ja minētajos noteikumos paredzētais ieskaita termiņš vēl nav beidzies.

2. Atsauces uz Regulu (EK) Nr. 2419/2001 uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasāmas saskaņā ar III pielikumā ietverto korelācijas tabulu.

81. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem vai piemaksu periodiem, kuri sākas no 2005. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 21. aprīlī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Franz FISCHLER

([1]) OV L 56, 2.3.1988., 1. lpp.
([2]) OV L 77, 14.3.1998., 3. lpp.

I PIELIKUMS

KOPIENAS METODE Δ^9-TETRAHIDROKANABINOLA SATURA KVANTITATĪVAI NOTEIKŠANAI KAŅEPJU ŠĶIRNĒS

1. **Darbības un piemērošanas joma**

Šī metode ir paredzēta, lai noteiktu Δ^9-tetrahidrokanabinola (še turpmāk — "THC") saturu kaņepju (*Cannabis sativa L.*) šķirnēs. Vajadzības gadījumā šī metode ietver šajā pielikumā izklāstītās A vai B procedūras piemērošanu.

Metode pamatojas uz Δ^9-THC kvantitatīvo noteikšanu, izmantojot gāzu hromatogrāfiju (*GC*) pēc ekstrahēšanas ar piemērotu šķīdinātāju.

1.1. *A procedūra*

A procedūru izmanto, lai veiktu Regulas (EK) Nr. 1782/2003 52. panta 1. punktā un šīs regulas 26. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās produktu pārbaudes.

1.2. *B procedūra*

B procedūru izmanto gadījumos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1782/2003 52. panta 2. punktā un šīs regulas 33. panta 4. punktā.

2. **Paraugu ņemšana**

2.1. *Paraugi*

a) A procedūra: no katra auga, kas atlasīts no attiecīgās šķirnes augošām kaņepēm, ņem 30 cm garu daļu, kurā ir vismaz viena sievišķā ziedkopa. Paraugu ņemšanu veic laika posmā, kas sākas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma un beidzas 10 dienas pēc ziedēšanas beigām, dienas laikā, ievērojot noteiktu sistēmu, lai nodrošinātu, ka paraugi attiecīgajam laukam ir raksturīgi, bet neņemot paraugus lauka malās.

   Dalībvalstis var atļaut paraugu ņemšanu laika posmā, kas sākas ziedēšanas sākumā un beidzas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma, ja no katras audzētās šķirnes tiek ņemti vēl citi reprezentatīvi paraugi saskaņā ar iepriekš izklāstītajiem noteikumiem un ja to dara laika posmā, kas sākas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma un beidzas 10 dienas pēc ziedēšanas beigām.

b) B procedūra: no katra auga, kas atlasīts no attiecīgās šķirnes augošām kaņepēm, ņem augšējo trešdaļu. Paraugu ņemšanu veic 10 dienās pēc ziedēšanas beigām, dienas laikā, ievērojot noteiktu sistēmu, lai nodrošinātu, ka paraugi attiecīgajam laukam ir raksturīgi, bet neņemot paraugus lauka malās. No divmāju šķirnēm ņem tikai sievišķos augus.

2.2. *Parauga lielums*

A procedūra: paraugā ietilpst 50 augu daļas no katra lauka.

B procedūra: paraugā ietilpst 200 augu daļas no katra lauka.

Katru paraugu nebojātu ievieto auduma vai papīra maisiņā un nosūta uz laboratoriju analīžu veikšanai.

Vajadzības gadījumā, lai veiktu atkārtotas analīzes, dalībvalsts var noteikt otra parauga ievākšanu, ko glabā vai nu audzētājs, vai iestāde, kas ir atbildīga par analīžu veikšanu.

2.3. *Parauga žāvēšana un uzglabāšana*

Paraugu žāvēšanu uzsāk, tiklīdz iespējams un katrā ziņā 48 stundu laikā, izmantojot jebkādu metodi, ja temperatūra ir zemāka par 70 °C. Paraugi jāžāvē, līdz to svars kļūst nemainīgs un mitruma saturs ir no 8 % līdz 13 %.

Pēc žāvēšanas nebojātus paraugus glabā tumšā vietā temperatūrā, kas ir zemāka par 25 °C.

3. **THC satura noteikšana**

3.1. *Testa parauga sagatavošana*

Izžāvētos paraugus atbrīvo no stublājiem un sēklām, kas lielākas par 2 mm.

Izžāvētos paraugus samaļ, lai iegūtu pussmalku pulveri (kas izsijājas caur sietu ar acu izmēru 1 mm).

Pulveri var uzglabāt 10 nedēļas temperatūrā, kas ir zemāka par 25 °C, tumšā, sausā vietā.

3.2. *Reaģenti un ekstrakcijas šķīdums*

Reaģenti

— tīrs Δ^9-tetrahidrokanabinols, kas paredzēts hromatogrāfijai,

— tīrs skvalāns, kas paredzēts hromatogrāfijai, kā iekšējais standarts.

Ekstrakcijas šķīdums

— 35 mg skvalāna uz 100 ml heksāna.

3.3. *Δ^9-THC ekstrahēšana*

Nosver 100 g pulverveida testa parauga, to ievieto centrifūgas stobriņā un pievieno 5 ml ekstrakcijas šķīduma, kas satur iekšējo standartu.

Ievieto ultraskaņas vannā un atstāj uz 20 minūtēm. Centrifugē piecas minūtes ar 3000 apgriezieniem minūtē un pēc tam noņem THC šķīduma augšējo slāni. Iegūto šķīdumu ievada hromatogrāfā un veic kvantitatīvo analīzi.

3.4. *Gāzu hromatogrāfija*

a) Aparatūra

— gāzu hromatogrāfs ar liesmas jonizācijas detektoru un inžektors ar plūsmas dalīšanu vai bez tās,

— kolonna, kas ir piemērota kanabinoīdu atdalīšanai, piemēram, 25 m gara stikla kapilārā kolonna ar 0,22 mm diametru, impregnēta ar 5 % nepolāru fenilmetilsiloksāna fāzi.

b) Kalibrēšanas rindas

Vismaz trīs punkti attiecībā uz A procedūru un pieci punkti attiecībā uz B procedūru, ieskaitot punktus 0,04 un 0,50 mg/ml Δ^9-THC ekstrakcijas šķīdumā.

c) Eksperimenta apstākļi

Turpmāk minētie apstākļi ir sniegti kā piemērs attiecībā uz kolonnu, kas minēta a) apakšpunktā:

— termostata temperatūra 260 °C,

— inžektora temperatūra 300 °C,

— detektora temperatūra 300 °C.

d) Injicētais tilpums: 1 µl

4. **Rezultāti**

Iegūtos datus izsaka skaitļos līdz diviem cipariem aiz komata, norādot Δ^9-THC gramos uz 100 gramiem analizējamā parauga, kas izžāvēts līdz nemainīgam svaram. Piemēro pielaidi 0,03 g uz 100 g.

— A procedūra: viena noteikšanas procedūra vienam analizējamam paraugam.

Ja iegūtais rezultāts pārsniedz ierobežojumu, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 52. panta 1. punktā, tomēr jāveic analizējamā parauga otra noteikšanas procedūra, un par rezultātu uzskata abu noteikšanas procedūru rezultātu vidējo vērtību.

— B procedūra: rezultāts atbilst vidējai vērtībai, kas iegūta, veicot divas noteikšanas procedūras vienam testa paraugam.

II PIELIKUMS

ŠĶIEDRAS KAŅEPJU ŠĶIRNES, PAR KURĀM VAR PRETENDĒT UZ TIEŠAJIEM MAKSĀJUMIEM

a. Šķiedras kaņepes

Carmagnola

Beniko

Chamaeleon

Cs

Delta-Ilosa

Delta 405

Dioica 88

Epsilon 68

Fedora 17

Felina 32

Ferimon — Férimon

Fibranova

Fibrimon 24

Futura 75

Juso 14

Red Petiole

Santhica 23

Santhica 27

Uso 31

b. Šķiedras kaņepes, kas apstiprinātas 2004./2005. tirdzniecības gadam

Bialobrzeskie

Cannacomp [a]

Fasamo

Felina 34 — Félina 34

[a] tikai Ungārijā

Fibriko TC

Finóla

Lipko [a]

Silesia [b]

Tiborszállási [a]

UNIKO—B

[a] tikai Ungārijā
[b] tikai Polijā

III PIELIKUMS

KORELĀCIJAS TABULA

Komisijas Regulas (EK) Nr. 2419/2001 panti	Šīs regulas panti
1	—
2	2
3	5
4(1)	6(1)
4(2)	14(4)
5	8
6	—
7	—
8	15
9	—
10	16
11	18
12	19
13	21
14	22
15	23(1)
16	24
17(1)	25(1)
17(2)	25(2)
17(3)	23(2)
18	26
19	27
2	28
21	29
22	30
23	32
24	34
25	35
26	36
27	37
28	38
29	39
30	49
31(1)	50(1)
31(2)	50(3)
31(3)	50(6)
31(4)	50(7)
32	51
33	53
34	55
35	56
36	57
37	58
38	59
39	—
40	60
41	61
42	62
43	63
44	68
45	69
46	70
47	71
48	72
49	73
50	74
51	75
52	76
53	—
54	—